

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 30, Martie 2024

ASOCIACIÓN HISPANO-ROMANA TRAIAN
ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

Dor de Flores

EXPOCICIÓN DE PINTURA:
"Aire de Primavera"

15-31 Martie 2024
Centro Cívico LEPANTO, Córdoba

Vineri, 15 martie 2024, la **Centro Cívico LEPANTO** din **Calle Ronda de Marubial, Córdoba** au avut loc la o serie de manifestări culturale dedicate Lunii Martie - Luna Femeii în România.

Asociația Hispano-Română TRAIAN din Córdoba în colaborare cu Ayuntamiento de Córdoba - Delegación de Participación Ciudadana și Centrul Cultural La Tierra Tracia din El Ejido au organizat vernisajul expoziției de pictură „Aire de Primavera”, o serie de lucrări sub semnătura artistului plastic **Dor de Flores**. Expoziția este deschisă publicului larg până în 31 Martie 2024.

Pe Dorina Florescu destinul de artist a ajuns-o mai târziu, asta pentru că viața mereu ascultă de visurile noastre... **pag. 11**

„Cel mai iubit dintre căpșunari”

Marius Gabriel Trașcă, pag. 21

„Cel mai iubit dintre căpșunari este clovnul care ziua râde, iar noaptea plânge. Este omul care trăiește între două lumi diferite, fără să știe exact unde îi este locul. Îl poți iubi sau îl poți urî, îl poți înțelege sau îl poți critica. Unii îl văd erou, iar alții oaie neagră. El este

Limba spaniolă în România

Model de organizare și preocupare instituțională

Din rândul țărilor unde românii preferă să ajungă, evident Italia și Spania sunt ținte predilecte pentru valorile de conaționali în căutarea unei vieți mai sigure, mai liniștite. Din nefericire, aceasta nu presupune în mod automat o viață „mai bună” (cei ce și-au părăsit țara știu cu câte sacrificii se plătesc

Dan Toma Dulciu, Viena, pag. 7

Cronica unei lansări de carte românească la Madrid
„BĂTĂLIA PENTRU VIITORUL ROMÂNIEI - GĂNDURILE UNUI ROMÂN LA VÂRFUL NATO”

MIRCEA GEOANĂ SECRETARUL GENERAL ADJUNCT AL NATO

Av. Cristiana Uzună, pag. 8-9

Ionuț Țene

pag. 2

Diaspora românească: o post-etnogeneză pe orizontală

Azi, țara noastră în contextual european nu mai este România doar în granițele statale, ci mult mai întinsă, dacă luăm ad litteram expresia lui Nichita Stănescu **„patria noastră este oriunde se vorbește limba română”**. În acest cadru lingvistic și cultural, România este atât statul nostru în frontierele recunoscute internațional, precum și în comunitățile istorice de români din jurul granițelor țării noastre - pe verticală, dar și în Diaspora, mai ales pe tot cuprinsul Europei, unde trăiesc peste 5 milioane de români - pe orizontală.

Nu întâmplător, 1 Decembrie – Ziua Națională a României este după sărbătoarea Sfântului Andrei, apostolul care a încreștinat poporul nostru și este ocrotitorul României. Există o proiecție religioasă asupra tuturor românilor, indiferent pe ce meridian au ales să trăiască. România se dezvoltă astfel pe verticală și pe orizontală în spațiul european și nord-american. Paradoxal, prin comunitatea diasporeană, țara noastră este efectiv acum peste tot unde se vorbește limba română și se cultivă tradiția, valorile și cultura română.

editorial

Diaspora românească: o post-etnogeneză pe orizontală

Cu toții am învățat la școală sau din cărțile de istorie ale istoricilor noștri despre etnogeneza românească. Epicentrul formării poporului și a limbii române este plasat de către istorici în spațiul carpato-danubiano-pontic. Circa 2000 de ani poporul român s-a dezvoltat pe verticală în vatra României, în dimensiunile frontierelor statului interbelic, asemenea ca monumentul Coloana Infinitului a lui Constantin Brâncuși. În lupta pentru supraviețuirea istorică, poporul român s-a dezvoltat și afirmat la scala lumii într-un perimetru al Țărilor Române medievale și pre-moderne, care au fost fundamentele creării statului român în frontierele interbelice. Deci peste 2000 de ani poporul român a crescut în vatra strămoșească, pe verticală, făcând legătura simbolică dintre pământul românesc și cerul dumnezeiesc.

Odată cu revoluția din decembrie 1989 și, mai ales, după 2002, când s-au ridicat vizele, iar apoi în 2007, când România a intrat în Uniunea Europeană, peste 5 milioane de români au luat calea Europei occidentale și a Americii de Nord. În țările în care s-au așezat de-a lungul anilor s-a creat o puternică comunitate românească, numită generic Diaspora. În noul spațiu de trai și de gândit s-a format o puternică comunitate românească ce-și păstrează și afirmă identitatea națională și religioasă, iar familiile de români își dedică timpul și dragostea pentru o educație în spiritul național. În Diaspora, poporul român a trecut la o altă etapă de dezvoltare, esențială - de la cea verticală, de până acum câțiva ani, la una

pe orizontală, mai ales, în spațiul european. Aici se nasc și renasc comunități române puternice în comuniune cu credința strămoșească și cu educația românească făcută în familie, în tinda bisericii sau la evenimentele organizate de către ong-urile române tot mai puternice și valoroase din Diaspora finanțate de către instituțiile statului român, prin MAE, DRP sau ICR.

O Românie simbolică pe orizontală renaște în Diaspora, ca o pasăre Phoenix, dar pentru a păstra această identitate a celor peste cinci milioane de români plecați din vatra românească este nevoie ca statul român să se implice, mai mult și hotărât, prin instituțiile abilitate, împreună cu Biserica. Guvernul român este necesar să ofere generos un buget mai mare pentru activitățile social-culturale organizate de asociațiile non-profit pentru românii din afara granițelor țării. Subvenționarea festivalurilor, evenimentelor artistice și culturale românești, a târgurilor de carte românească, precum și înființarea de școli de vară sau populare pentru copiii românilor din Diaspora sunt acțiuni funciare pentru păstrarea identității românești. De asemenea, prin Biserică se pot înființa școli confesionale și cursuri de limbă și civilizație română, finanțate de la bugetul României. Ambasadele, consulatele, ICR-urile României, trebuie să devină adevărate focare de susținere și finanțare a asociațiilor și evenimentelor culturale ale românilor din Diaspora. România se dezvoltă astăzi în Europa pe verticală. Comunitățile românești sunt adevărate insule de românism pe continentul european.

Azi, țara noastră în contextual european nu mai este România doar în granițele statale, ci mult mai întinsă, dacă luăm ad litteram expresia lui Nichita Stănescu **"patria noastră este oriunde se vorbește limba română"**. În acest cadru lingvistic și cultural, România este atât statul nostru în frontierele recunoscute internațional, precum și în comunitățile istorice de români din jurul granițelor țării noastre - pe verticală, dar și în Diaspora, mai ales pe tot cuprinsul Europei, unde trăiesc peste 5 milioane de români - pe orizontală.

Nu întâmplător, 1 Decembrie – Ziua Națională a României este după sărbătoarea Sfântului Andrei, apostolul care a încreștinat poporul nostru și este ocrotitorul României. Există o proiecție religioasă asupra tuturor românilor, indiferent pe ce meridian au ales să trăiască. România se

dezvoltă astfel pe verticală și pe orizontală în spațiul european și nord-american. Paradoxal, prin comunitatea diasporeană, țara noastră este efectiv acum peste tot unde se vorbește limba română și se cultivă tradiția, valorile și cultura română. Spațiul carpato-danubiano-pontic al statului român este coloana infinitului a neamului românesc, care menține spiritual și moral întreg eșafodajul românismului, peste tot, acolo unde trăiesc români, din întreaga Europă până în America de nord. Responsabilitatea guvernului de la București este nu doar pentru românii care trăiesc în granițele actuale ale statului român, ci și asupra comunităților de români din Diaspora, adevărate **"țări românești"** ce se dezvoltă în mijlocul popoarelor europene și din America de nord. Vectorii, liderii și formatorii de opinie românească din Diaspora au un rol major și o datorie morală în păstrarea și promovarea identității românilor, în noua construcție spirituală a unei post-etnogenezei românești ce se extinde dinspre arcul carpato-danubiano-pontic. Demararea unui parteneriat dintre liderii asociațiilor române din Diaspora și reprezentanții statului român este cheia păstrării comunității identitare și a promovării culturii și limbii române la generațiile tinere de români născuți în țările de adopție din ultimele decenii. Viitorul românismului este de acum și în Diaspora. Verticalul și orizontalul se întâlnesc în formă de cruce în Diaspora românească.

Ionuț Țene

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Director: Mircea G. Florescu
Redactor Șef: Cristian Ghica
Redactori: Andra Fornea, Corneliu O. Rodeanu, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălășcău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Tanța Tănăsescu, Gelu Sabău
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

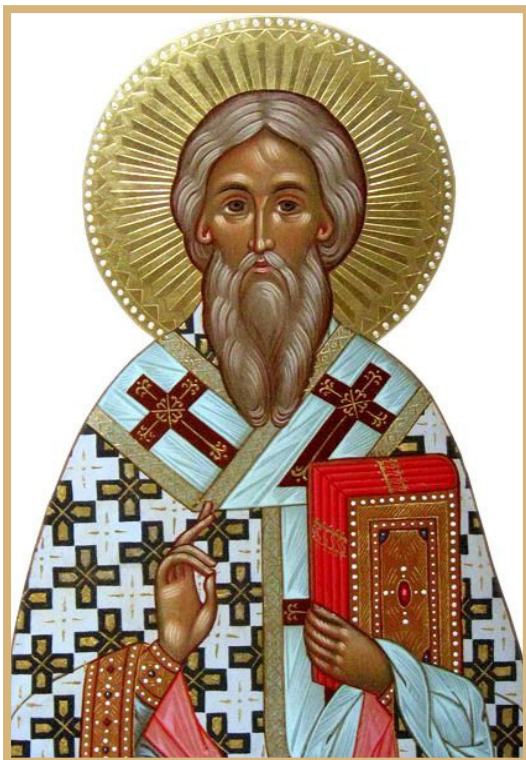
Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

Sfântul Pacian al Barcelonei – dascăl al pocăinței

Primăvara pocăinței a răsărit și în acest an prin vremea Sfântului și Marelui Post, în care ne aflăm. Călătoria duhovnicească pe care ne-o propune Mântuitorul Hristos în aceste zece săptămâni are punctul final în învierea noastră prin Învierea Lui, sau altfel spus: **refacerea chipului lui Dumnezeu în om până acolo la a ne asemena Lui în aceea prin care ni se face cunoscut: pocăința, smerenia și iubirea.**

După ce vede cum omul creat după chipul și asemănarea Sa își pierde această calitate prin depărtarea voită de Creatorul său, Dumnezeu este Cel care Se pocăiește primul pentru că l-a făcut pe om pe pământ (Fc. VI, 6), iar prin aceasta a schimbat fața pământului prin potop, astfel că, omul are de acum înainte aceste două mijloace prin care își poate schimba firea păcătoasă în firea pe care Dumnezeu a creat-o de la început: botezul și pocăința, ceea ce înseamnă omorârea omului vechi și schimbarea radicală a minții printr-o viețuire nouă – viețuirea în Hristos.

După ce Se pocăiește, Dumnezeu Se smerește în fața omului cu o smerenie deplină, astfel că Logosul – Fiul lui Dumnezeu vine pe pământ, Se întrupează și pătimizește până la moartea pe Cruce ca să nimicească în totalitate stăpânirea morții și a păcatului asupra omului, datorită neascultării lui de Dumnezeu. Și toate acestea sunt cauzate de un singur lucru: iubirea lui Dumnezeu care izvorăște din însăși Ființa Lui, căci Dumnezeu iubire este (I In. IV, 8).

Privind retrospectiv istoria mântuirii

***Christianus mihi nomen est, catholicus cognomen!
Creștin îmi este numele, iar universal prenumele! (Sf. Pacian)***

Întelegem mai clar motivul pentru care părinții și dascălii Bisericii au pus mereu accentul pe starea de pocăință a omului, adică pe efortul de a schimba direcția minții dinspre cele de jos – păcat, patimă, moarte – înspre cele de sus – unirea cu Dumnezeu. Această unire înseamnă viețuirea în Împărăția lui Dumnezeu, pentru care Hristos își începe misiunea pe pământ cu îndemnul: pocăiți-vă! căci această Împărăție este de acum aproape de voi (Mt. IV, 17).

Unul din iluștrii dascăli ai Bisericii care a expus importanța pocăinței în viața creștinului este și Sfântul Pacian, episcopul Barcelonei, pe care îl prăznuim la data de 9 martie, nu întâmplător împreună cu Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia și cu Sfântul Cuvios Chesarie, fratele Sf. Grigorie Teologul, încât imaginea zilei cuprinde întreaga istorie a mântuirii lumii: omorârea păcatului în apa lacului Sevasta, propovăduirea pocăinței și aplicarea ei în viața cuvioasă.

Sf. Pacian a trăit în jurul anilor 310 – 390, devenind episcop al Barcelonei după anul 343. A fost tatăl prefectului Dexter, căruia fericitul Ieronim îi dedică celebra sa lucrare *De viris illustribus* (Despre bărbații iluștri) în care ilustrează portretul duhovnicesc al tatălui său astfel: **„Pacianus, episcop al Barcelonei, în înălțimile Pirineilor, a fost vestit prin neprihănire și elocință, adică atât prin traiul său, cât și prin cuvântul său; a scris numeroase lucrări, printre care și cea numită *Cerbul*, precum și unele împotriva noștienilor. A murit la adânci bătrâneți, în timpul lui Teodosie”**.

Tratatul Sfântului Pacian Despre cei ce se pocăiesc, din care voi prezenta ideile principale în ceea ce urmează, este o vie mărturie a modului în care era înțeleasă Pocăința în Biserica Sobornicească a primelor secole din Spania. Acest tratat ne introduce în realitatea cruntă a bătăliei pe care o duce sufletul cu păcatul, arătând că doar părăsirea fărădelegii și pocăința îl pot readuce pe creștin în comunitatea Bisericii – în comuniunea cu Dumnezeu.

„Preaiubiților, amintiți-vă că aceasta s-a rostit de Domnul, muștră un prost, și el te va urî; muștră un om înțelept, și el te va iubi (Prov. IX, 8); și din nou pe cei pe care îi iubesc, Eu îi muștru și pedepsesc (Ap. III, 19). Așadar și voi, urmând cu dragoste, nu împotrividu-vă cu încăpățănare, să credeți că stăruința purtătoare de grijă și

neliniștită din această lucrare împlinită după voia Domnului de mine, fratele și preotul vostru, este din dragoste, mai degrabă decât din aprime” (II, 1). Începutul pocăinței, după Sf. Pacian, este încrederea, în voia lui Dumnezeu, și în cei ce învață cuvântul Lui. A aduce un suflet la lucrarea pocăinței nu este o misiune ușoară, mai ales când lipsește bunăvoința și sinceritatea de a recunoaște greșelile pe care le facem; de aceea Sfântul pomenește din primele rânduri cuvintele lui Dumnezeu care spun că doar omul înțelept, cel care își recunoaște condiția, va primi mustrarea; și de asemenea că, nu traiul bun și lipsit de probleme este semnul iubirii și iertării lui Dumnezeu, ci exact opusul.

„Dar ce trebuie să facă cel care-L disprețuiește pe Dumnezeu? Dar cel pătat de sânge? Ce leac va mai fi pentru curvar? Poate să-L îmblânzească pe Domnul cel care L-a părăsit? Sau cel care a vărsat sângele altuia poate să și-l păstreze pe al său? Sau cel care a pângărit templul lui Dumnezeu (trupul său) prin desfrânare, poate să-l reînnoiască? Acestea, frații mei, sunt păcatele cele mai mari, acestea sunt păcate de moarte. [...] Mulți au căzut, de asemenea, săvârșind aceste păcate în cugetul lor”(IV, 4; V, 2).

Trecerea de la preceptele Legii vechi, în care păcatele erau doar cele săvârșite cu fapta și pentru care se cerea o jertfă de răscumpărare, sterioară omului, care nu producea o schimbare esențială în inima penitentului, la libertatea Harului din Legea nouă se face prin conștientizarea stării păcătoase a inimi care săvârșește păcatul și numai cu gândul și pentru care jertfa răscumpărătoare nu mai este ceva exterior, ci arderea lăuntrică a pornirilor noastre pătimase prin pocăința sinceră. Sf. Pacian atrage atenția prin această retorică la faptul că omul din Legea Harului nu trebuie să se culce pe o ureche, crezând că doar Jertfa lui Hristos îl izbăvește de moartea păcatelor personale pentru care nu aduce aportul propriu de căință, părere de rău și renunțare la acel mod de viață care l-a depărtat de Dumnezeu. Astfel că, Dumnezeu rabdă, așteptând ca păcătosul să dorească leac de tămăduire. **„El vede, așadar, ce facem noi, dar așteaptă într-adevăr și rabdă, și dăruiește vreme de pocăință, și Îl arată pe Hristosul Său pentru ca să amâne osânda lumii, ca să nu piarăpe negândite cei pe care El i-a răscumpărat. Tu, păcătosule, înțelege**

bine: și la tine privește Dumnezeu, poți să te împaci cu El dacă tu voiești”(VI, 4).

„Oamenii înțelepți, atunci când sunt bolnavi, nu se tem de medic nici măcar atunci când urmează să-i taie, nici măcar atunci când urmează să-i ardă în părțile ascunse ale corpului ... Se va teme păcătosul? Se va rușina păcătosul să cumpere viața veșnică prin rușine? Își va ascunde de la fața Domnului rănile cu greu acoperite, în timp ce El își întinde mâinile Sale? Și are pentru ce să se rușineze înaintea preotului cel care L-a rănit pe Domnul?”(VIII, 3-4). Prima condiție a pocăinței adevărate este sinceritatea și netemerea de duhovnicul personal, care este la rândul lui frate și împreună pătimitor cu tine. Rușinea survenită păcatului este o altă metodă de viclenie insuflată de diavol omului pentru a-i amâna întoarcerea la Dumnezeu. Dacă acea rușine ar fi o lucrare duhovnicească, atunci ea s-ar face simțită înaintea făptuirii păcatului. De aceea Sf. Pacian delimitează clar starea de părere de rău și înfruntarea cu nădejde a operației duhovnicești de starea de rușine drăcească care nu-l lasă pe om să aibă încredere nici în medicul care

îl opreaza – preotul, nici în Doctorul care vindecă – Dumnezeu.

„Oare noi vom respinge săgețile arzătoare ale diavolului fără seva pocăinței, fără iarba tămăduitoare a spovedaniei? Rândunica știe cum să dea vedere puiului său orbit cu ajutorul rostopaștei sale. Oare vom vindeca noi lumina pierdută a minții fără rădăcina asprei viețuirii? Iată, omul, spre deosebire de de rândunică, își pizmuiește propria sa orbire și boală!”(XI, 2).

Aici, Sf. Pacian deplânge împietrirea inimii celor care, deși au leacul pentru boala de care suferă, nu vor să-l primească; și nu iau seama nici măcar la viețuitoarele neraționale, care știu prin natura lor că atunci când suferi trebuie să aplici fără întârziere doctoria și nu să o neglijezi cu speranța că va trece de la sine.

„Și nimeni să nu deznădăjduiască din cauza josniciei unui suflet păcătos, cerzând că Dumnezeu nu mai are nevoie de el. Domnul vrea ca niciunul dintre noi să nu piară. Chiar și cei neînsemnați, și cei umili sunt căutați... Hai atunci,

tu, păcătosule: nu înceta să ceri milă! Înțelege că întoarcerea ta este prilej de bucurie!” (XII, 5-6).

Nimeni niciodată nu are dreptul să se desconsidere pe sine, sau, mai rău, să desconsidere pe vreun frate al său, pentru că a căzut în păcat.

Dumnezeu pe toți ne vrea lângă El, pe toți ne vrea vii în Viața Lui, și ne spune prin toate mijloacele că nu păcatul este partea cea mai rea, ci lipsa pocăinței, rămânerea în nepăsare față de iubirea lui Dumnezeu; acestea sunt, de fapt, cele care ne osândesc la chinul veșnic.

Vedem în cuvintele Sf. Pacian deseori o atitudine aspră, dură și fără jumătăți de măsură când vine vorba de Dumnezeu, însă acestea vădesc de fapt marea dragoste și durerea pe care o simte pentru fiii lui Dumnezeu și frații săi. Este atitudinea părintelui care ceartă ca să îndrepte, cu blândețe și cu dreptate, ca unul care face și învață cuvântul Domnului și care strigă fraților: prin propia mea purtare de grijă, vă implor și vă rog să nu vă fie rușine de această lucrare a pocăinței!

*Ierom. Arsenie Baltă,
Consilier eparhial*

DE TRANSMISII IN DIRECT

4 ANI

AVOCAT ROMAN MADRID

DE TRANSMISII IN DIRECT

AVOCAT ROMAN MADRID

Logo: GR GESTORIA RADU GESTORES Y ABOGADOS

Logo: f AVOCAT ROMAN MADRID

Texts in background: CIVIL-LABORAL, FISCAL-PENAL, DIVORCIOS, EXTRANJERIA, TRAFICO - EXTRANJERIA, SIGUENOS, URMARESTE

LUGOJ

Ciudad que mantiene viva en su memoria,
el esplendor de tiempos pasados.

A. CALDER N de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Cogiendo como base las informaciones aportadas, entre otras por personajes que bien conocen la historia de esta hermosa e interesante Ciudad, como son Adriana Waimer Escritora, Herrieta Szabo Bibliotecaria, Gabriel Ciupa Historiador y el Director del Museo de Historia y Etnografía Razvan Pinca, con ello y la información transmitida, me dispongo a hacer un recorrido por todo lo que de bueno tiene la aportación de esta Ciudad y su provincia para la historia de Rumania.

Partiendo de que Lugoj forma parte de la Región de Banat, cuyo reconocimiento como Ciudad viene dado por los Reyes de Origen Austro-Húngaro, con estatuto de Administración autónoma dentro de Transilvania. A ya por el 1718 se formalizo el Tratado de Passarowitz, donde los turcos fueron desplazados, repoblando de nuevo con Campesinos traídos de Alemania, que se establecieron en la Orilla del Rio Timix.

Esta Ciudad consiguió sus momentos más esplendidos dentro del periodo Moderno all  por el Siglo XVIII y el comienzo de Siglo XX, donde se dieron los pasos para la construcción de grandes y emblemáticos Edificios, destacando entre otros el Palacio Regional de Justicia, el actual Edificio donde está situado el Ayuntamiento, el emblemático puente de Hierro sobre el Rio Timis, la Estación de Ferroviario, junto a su también puente nuevo y otros Edificios de igual de importancia para esta Ciudad, tanto los de carácter público como privados, que ha dado a esta Ciudad todo el glorioso esplendor, que tiene en estos momentos, eso sí esperando que estos espacios sean recuperados lo más pronto posible

para el uso y disfrute de sus conciudadanos.

Ya que con la llegada del Régimen Comunista todos estos fueron recayendo en el más absoluto abandono administrativo perdiendo el papel relevante, que hasta esos momentos había tenido durante cerca de 600 años. Pero esta situación hay que anteponerla a ese rico pasado histórico con el que ha contribuido a la historia de este País, partiendo de la era Neolítica y el periodo de Bronce, donde se han descubierto una serie de elementos que dieron lugar a sus inicios como asentamiento humano.

No fue fundamentalmente hasta el periodo de Daco-Rumano, donde dio lugar a su profunda identificación como sistema orgánico, construyendo espacios y rutas comerciales, ya en ese periodo se dio la canalización de la comarca de Banal, de la que formar  Lugoj, como parte integral de una de las provincias del imperio Romano, que cambi  por completo la estructura demográfica política y económica.

Entrando en la era Medieval Lugoj mantuvo cierta autonomía con respeto a otros estamentos de la zona, a través de los privilegios otorgados por los Reyes Húngaros, existe documentación, que estos renunciaron a las duras leyes sobre los habitantes rumanos, para que los nobles locales se unieran a ellos con el fin de luchar juntos contra la invasión de los T taros - otomanos, esta Ciudad se convirtió en una fortaleza en el 1386, pasando a ser directamente en un subordinado del Rey de Hungría.

Después del 1926 surge una nueva reorganización a nivel Regional y es cuando Lugoj se convierte muy por debajo de lo que una

vez fue, perdiendo gradualmente su importancia administrativa dentro de la Región de Banat, siendo inexistente en el periodo de entreguerras la aportación Central, fue en el periodo Comunista cuando perdiera su papel de influencia, con graves consecuencias para el desarrollo del futuro.

Aún prevalece en lo esencial lo que fue en sus tiempos la consideración de Ciudad Cultural de Banat, esto se explica porque de hecho Lugoj, fue en cierto periodo la residencia administrativa como capital Regional de Banat, donde su capacidad administradora y política, hizo posible establecer en esta Ciudad una élite de todos los campos de influencia, creando el marco de ideas para el desarrollo de una vida social y Cultural de lo más interesante.

De ahí y en distintos periodo de tiempos surgieran grandes personalidades que contribuyeron, el hacer que Lugoj tenga cierto reconocimientos de carácter Nacional e Internacional, **Johan Sebastian Soro**, filosofo y gran revolucionario para la causa de los rumanos, **Ofrimie Murgu**, biólogo y medico, **Johan Hermfel** cuyo nombre está asociado con muchas plantas medicinales, el primer Alcalde de descendencia Rumano en Lugoj **Emanuel Goldue**, el compositor **Wusching Koonrand**, el Filosofo y Poeta **Lucian Blaga**, que vivio en esta Ciudad entre los años 1924-1926 ya que se caso con Conelia, que formo parte de una de las familias de la nobleza de Lugoj "**Brediceanu**" en cuyo albo geológico estaba formado por Coriolan Politico y Abogado padre fundador de la saga y los hijos Tiberio M sico interprete de grandes obras musicales, Cayo Político y diplomático, la ya mencionada Cornelia que como mujer de sus tiempo siempre tenía el deseo de superarse a sí misma, estudiando y viajando dando ejemplo de una mujer moderna, en ese tiempo Lucian Blaga compuso algunas de sus grandes obras Literarias.

El también filosofo **Camil Petrescu**, el Pintor **Virgil Simonescu**, Arquitecto **Armi Villanvi**, que tras realizar sus estudios por distintas Ciudades Europea, se estableció en Lugoj, donde llevo a cabo distintos proyectos por toda la Región de

Transilvania.

Aquí nació **Bela Lugosi** aunque su verdadero nombre fuese **Bela Feren Dezso** se consagró como el personaje que dio vida en el Mundo cinematográfico al mito del Conde Dracula, nación en el seno de una familia bien acomodada, de la Ciudad de Lugoj, también Nació 19 de Febrero de 1926 el Músico **Gyor Kurtag**, estudio música de Cámara con profesores de gran relevancia en Academias de Budapest y París.

Hoy y con el paso del tiempo existe nuevos conceptos por lo que también Lugoj debe ser tenida en cuenta, entre ellos por ese material humano, que trata de sobrevivir a pensar de los

grandes dificultades que le acompaña para poder salir adelante ya en mi principio he mencionado algunos de los personajes que con mucho esfuerzo y tenso están haciendo lo posible para seguir situando esta Ciudad y su provincia en los espacios sociales y Culturales que le corresponde, con ellos existe otros conciudadanos que está empeñado en hacer lo mismo.

Ahí están la Mazzo-Sóplanos **Aura Twarowska**, con un inmenso currículum que le acompaña en el historial de esta Artista que le hace ser insuperable en su materia, teniendo el Canto Lírico como exponente principal dentro de su carrera Artística, también otras actividades y

empleo la consagran como un fiel exponente del mundo interpretativo considerada por ello como una de las vivas importantes de Rumania.

A pesar de ello siempre demuestra su deseo de poder está presente en esos espacios que se le ofrece, para porta su granito de arena a favor de la Cultura de este País, así fue como llegue a conocerla, en un acto promovido por el famoso pintor caricaturista **Stefan Popa Popas**, con motivo de la concentración anual de Caricaturistas de todo el mundo que se viene celebrando en Timisoara, ciudad a la que está muy ligada la carrera de esta Artista.

Su intervención en los actos programados me sorprendieron muy gratamente, no solo por su locución si no por su interpretación, observando cómo los allí presentes demostraba su admiración y respeto, tal vez porque la Música como las Bellas Arte, representa unos de los grandes valores para la Cultura de este País.

Por ello y escogiendo como un valor añadido la combinación de sus dos especialidades, la Música y la Economía, donde ella tiene esas Licenciaturas, que le catapulta para poder llevar a cabo grandes proyectos, sobre todo en aquellos componentes estructurales donde interviene el mundo de la Cultura, ofreciendo una buena perspectiva ya que en manos de ella se convierte en una garantía gerencial.

El escultor hoy desaparecido **Marius Bacriu**, con el que tuve la oportunidad de convivir un periodo de tiempo con motivo del encuentro entre Artistas Rumanos y Españoles en el simposio internacional de Bazos Nou, donde sus presencia se considero como una invitación especial, a los actos programado.

Como Artista y persona hay que catalogarlo como algo muy coherente con los principios de honestidad y profesionalidad, que siempre se le espera de un buen Artista. Para los amantes del Arte su muerte ha supuesto una gran pérdida.

- MEDIA
- MUZICA
- MEDICINA
- TEHNOLOGIE
- COMUNICATE
- TEATRU SI FILM
- ANTREPRENORIAT
- CAZURI UMANITARE
- NEWS
- SPORT
- LIFESTYLE
- EDUCATIE
- COREGRAFIE
- PSIHOLOGIE
- EVENIMENTE
- STIRI PRIN GAURA CHEII

Artpres va fi site-ul tau preferat de noutati si articole cu o plaja larga de interes publicitar si documentar

www.artpres.ro

Limba spaniolă în România

Model de organizare și preocupare instituțională

Dan Toma Dulciu, Viena

cea ce înseamnă diaspora românească.

Totuși, pentru o și mai rapidă integrare a sutelor de mii de emigranți români în noile țări de adopție, învățarea limbii spaniole, respectiv italiene, încă de pe băncile școlii sau sub alte forme de cunoaștere a limbilor străine, a devenit o necesitate vitală.

Iată situația învățării limbii spaniole în țara noastră, într-un succint tablou de prezentare: Primele cursuri de spaniolă s-au predat, începând cu 1985, la Centrul Cultural Spaniol de la București, devenit în 1995 Institutul Cervantes.

În prezent, există 11 licee în România, care oferă secții bilingve pentru învățarea limbii spaniole. Primul dintre ele a fost „Liceul Cervantes”, imediat după 1989, fiind considerat deschizător de drumuri. Oficial, sunt peste 1100 de elevi de liceu, cunosători ai limbii spaniole, însă la aceștia trebuie să mai adăugăm alte zeci și zeci de mii de copii și tineri care, având părinții în Spania, sau muncind o perioadă acolo, au învățat să vorbească fie spaniola, fie dialectele vorbite în această țară.

Referindu-ne la învățământul primar, în România sunt 128 de școli generale cu ore de spaniolă (55 în București, 23 la Cluj-Napoca, iar restul de 50 se află în alte localități din țara noastră). Aici sunt peste 5000 de elevi care învață limba spaniolă.

La acestea trebuie să adăugăm alte 110 unități de învățământ secundar (colegii

naționale, licee și grupuri școlare) cele mai multe fiind în București 34, Constanța 14, Cluj – Napoca 11, Dolj 6, Hunedoara 4 etc.

În învățământul universitar există două situații aparte: pe de o parte sunt secțiile de spaniolă din cadrul facultăților de limbi străine sau filologie (7 universități, respectiv la București, Craiova, Pitești, Cluj-Napoca, Timișoara, Suceava și Iași, inclusiv două facultăți private – în cadrul Universității Dimitrie Cantemir și Universității Spiru Haret, ambele în București, în care studiile de filologie hispanică sunt finalizate prin lucrări de licență, masterat sau doctorat), iar pe de altă parte sunt celelalte facultăți (Comerț, Drept, Relații Internaționale etc), unde spaniola este a doua limbă străină, la alegere (a se vedea Academia de Studii Economice și Universitatea Româno-Americană din București.)

Potrivit unor estimări recente, numărul studenților care aprofundează limba spaniolă, respectiv studii de literatură și cultură hispanică se ridică la peste 2000 de tineri.

De asemenea, profesorii de limbă spaniolă se reunesc o dată pe an la Institutul Cervantes, eveniment la care participă și Biroul Atașatului pentru Învățământ din cadrul Ambasadei Spaniei la București.

Acesta are ca obiectiv promovarea și difuzarea limbii și culturii spaniole printre cadrele didactice, hispaniști, studenți și, în general, toți cei interesați de Spania și lumea hispanică.

Acesta acordă burse pentru studierea limbii spaniole în Spania, pe diferite perioade de timp, se ocupă cu echivalarea diplomelor (omologarea celor românești) sau cu susținerea probelor de bacalaureat dublu (recunoscut atât în România cât și în Spania).

La Universitatea din București, în cadrul studiilor filologice române, există, de asemenea, un lectorat de limba catalană iar la alte universități sunt laboratoare de învățare a limbii spaniole.

Comparând activitatea metodică a autorităților spaniole pentru promovarea limbii acestei țări în străinătate, observăm că mai avem încă multe etape de parcurs, pentru a avea și România o infrastructură cel puțin similară, măcar pentru teritoriile din vecinătate, locuite de frații noștri de etnie română.

Pierzând mai bine de 25% din populație, în cele trei decenii de la „marea resetare” din 1989, în special forță viabilă de muncă și exod de creiere, învățarea unei limbi străine nu mai este un moft ci o necesitate pentru cei ce au ales să emigreze din România, în căutarea unui loc de muncă rezonabil plătit.

Cum graiul nostru este o limbă eminentă romanică, este evident că țările în care limba oficială este de sorginte latină reprezintă o opțiune convenabilă, facilitând o rapidă acomodare a emigranților români cu societatea în care urmează să viețuiască, să muncească sau cu care să comunice zi de zi.

Din rândul țărilor unde românii preferă să ajungă, evident Italia și Spania sunt ținte predilecte pentru valurile de conaționali în căutarea unei vieți mai sigure, mai liniștite. Din nefericire, aceasta nu presupune în mod automat o viață „mai bună” (cei ce și-au părăsit țara știu cu câte sacrificii se plătesc aceste dezrădăcinări, părăsirea meleagurilor natale, a copiilor, părinților, rudelor și prietenilor).

În aceste condiții, păstrarea limbii române, a religiei, obiceiurilor, tradițiilor și specificului nostru național este o prioritate stringentă pentru tot

Cronica unei lansări de carte românească la Madrid “BĂTĂLIA PENTRU VIITORUL ROMÂNIEI - GÂNDURILE UNUI ROMÂN LA VÂRFUL NATO” - MIRCEA GEOANĂ, SECRETARUL GENERAL ADJUNCT AL NATO

Cristiana Uzună este avocat cu o experiență profesională europeană de 20 de ani fiind membru activ atât în Baroul București, cât și în Baroul Madrid. Crede că folosind-ne inteligența nativă putem proteja interesele Națiunii Române în toate organizațiile internaționale din care facem parte ca stat-membru, cu deosebire în cadrul Uniunii Europene și în NATO. Militează constant atât pentru respectarea drepturilor și libertăților cetățeanului, cât și pentru transparența decizională și instituțională a administrației publice. Patriotismul înseamnă pentru avocata Cristiana Uzună, în primul rând, să vorbești corect limba română, să îți cunoști istoria, să protejezi cultura și credința. Doar așa poți un bun român.

O dimineață obișnuită de februarie când nu știi cum să te grăbești ca să ajungi cât mai repede la instanță. Sună telefonul și nu te uiți să vezi cine este, răspunzi aproape automat. Surpriză: auzi vocea galantă a lui Mircea Geoană care îți dă binețe și te întreabă ce mai faci, dacă ești bine, iar la final, aparent lipsit de importanță, dacă ai liberă agenda pentru data 28-29 februarie 2024. Evident că nu este nevoie să verifici, știi că te vei organiza, astfel încât să fii disponibilă în acele zile. Și așa afli că Mircea Geoană dorește să își lanseze cartea “BĂTĂLIA PENTRU VIITORUL ROMÂNIEI. Gândurile unui român la vârful NATO” la Madrid. Iar când îți se spune că locația va fi prestigioasa Fundație ORTEGA-MARAÑON din Capitala Spaniei, în plus îți se solicită să fii moderatoarea acestui eveniment de înaltă ținută, trebuie să mărturisesc că pe moment îți cam pierde vocea. Parafrazându-l pe marele nostru Creangă, nu știu alții cum sunt, dar eu când trebuie să mă aflu în mijlocul comunității românești din Madrid pentru a prezenta o carte cu un autor special, mă emoționez și la început chiar mă întreb dacă sunt capabilă să fac asta. Îmi dau un vot de încredere pe negândite și accept provocarea. Mi se pare mai ușor să merg în fața instanței decât să fiu în fața românilor noștri, întrucât știu că privirea lor este un scrutin mai greu de câștigat decât cel al unui magistrat.

Ai acceptat invitația de a modera și vine ziua lansării de carte... o vreme mai rece decât de obicei în Madrid, ceasul bate orele 18:15, iar pe poarta Fundației intră mașina cu antemergător a Secretarului General Adjunct al NATO,

românul Mircea Geoană. Îl așteptăm *comme il faut* cu o delegație de primire: subsemnata, Însărcinatul de Afaceri al Ambasadei României, doamna Raluca-Maria Mihăilă, directoarea Fundației ORTEGA-MARAÑON, doamna Lucia Sala Silveira și directoarea pe probleme internaționale a Fundației, doamna Noemi Cueto Fernández-Peña pentru a îi face turul oficial al edificiului (a cărui renovare s-a realizat recent sub patronajul MS Regele Filip al VI-lea al Spaniei) și pentru a semna în Cartea de Onoare.

Cunoscându-l de 20 ani pe domnul Mircea Geoană, intuiam ce surpriză plăcută vor avea doamnele de la conducerea Fundației... când a început să le vorbească într-o engleză impecabilă, să facă o scurtă istorie a relației diplomatice dintre cele două state cu punctul de plecare chiar de la etnogeneza poporului român: cucerirea Daciei de către împăratul roman Traian, care era originar din Hispania, provincia Bética, orașul Itálica (undeva în apropierea Seviliei de azi), trebuia să vezi cum

se schimba mina și cum se lumina chipul celor două reprezentante ale Fundației spaniole. Iar când, Mircea Geoană a făcut și câteva observații de ordin arhitectural în ceea ce privește clădirea istorică, succesul era asigurat: o intrare cu impact în inima unui loc emblematic al lumii intelectuale și diplomatice din Spania. Aici, am intervenit subtil, și le-am explicat doamnelor că „vinovată” de aceste cunoștințe specifice, este fără urmă de tăgadă soția domnului Geoană, Mihaela, care a studiat arhitectura la București și care are un simț estetic deosebit. Se semnează în Cartea de Onoare, se face schimbul de cadouri protocolar și poza oficială ca o piedică în calea uitării. Coborâm treptele, vizităm fabuloasa bibliotecă a filozofului Ortega y Gasset, după care pașii se îndreaptă grăbiți către Sala „*María de Maetzu*” a Fundației care era plină ochi: o mică Românie reunită în jurul unei cărți, și mă refer la reprezentanții statului: Ambasada României la Madrid, Consulatul General al României Institutul Cultural Român, Profesorii-membri ai Programului Limbă, Cultură și

Civilizație Românească (LCCR), reprezentanți ai Corpului Diplomatic și Consular a căror inimă bate și românește, mediului academic, cultural și de afaceri, cultelor de limba română din Spania, mediului asociativ, partide politice, ai presei și comunității românești, ce veniseră din toată Spania pentru a fi în acea seară alături de invitatul nostru.

Îi salutăm pe oameni și urcăm pe scenă pentru a începe discuția... s-a aplaudat cu generozitate, iar după cuvintele de introducere am început să vorbim despre carte, despre ce înseamnă să fii român, despre diaspora, despre viitor... O conversație fluidă, vie, în care s-au recunoscut și greșeli din trecut... un exercițiu de sinceritate făcut în fața românilor care veniseră să îl vadă în carne și oase pe Mircea Geoană la Madrid, să îl întrebe când a scris această carte și de ce... la care răspunsul a venit uimitor de simplu: în pandemie, când un glob întreg era blocat de acea realitate care părea neverosimilă, Mircea Geoană s-a refugiat în scris și a început să scrie o carte. La început, o gândise pentru străini, într-o limbă de circulație internațională, după care și-a dat seama că aceste gânduri vrea să le adreseze în limba română conașionalilor săi. Iar titlul se explică singur: bătălia pentru viitorul României văzută prin ochii minții unui român care a avut privilegiul unui destin de sfere înalte ale puterii mondiale și care ne transmite și nouă, celor de la firul ierbii, cum se vede România în acele zone de aer rarefiat, care sunt punctele ei forte, care sunt vulnerabilitățile sale și cum pot fi acestea acoperite.

În mod voit nu dau mai multe detalii, pentru că răspunsurile la întrebările firești pe care vi le puneți se află în interiorul acestei cărți pe care vă invit să o cumpărați online de la editura LITERA. Nu vreau să vă răpesc, ci doar să vă incit curiozitatea intelectuală. Sunt pagini care se citesc ușor, personal mi-au plăcut cele care se refereau la **EDUCAȚIE**, iar relatarea discuției pe acest subiect cu **Jacques Attali** - o minte strălucită ce i-a consiliat pe toți Președinții Franței: de la Mitterand la Macron - voi încerca să o rezum în câteva cuvinte aici. Cheia succesului sau a insuccesului din viitorul care bate ușă va depinde de capacitatea de a reuși de a adapta sistemele de educație, cercetare

și inovare noii lumi generate de revoluția tehnologică. Concluzia dialogului dintre cei doi este că de vom continua cu declinul sistemelor de educație, vom asista la o tiranie a ignoranței. Neglijarea educației este drumul cel mai scurt spre ratarea viitorului unei națiuni. Cât de adevărat, nu-i așa? Parcă trăim deja această realitate...

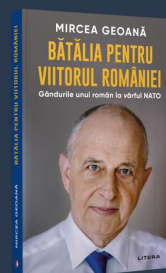
Când s-a aflat de acest eveniment și că eu îl voi modera, am început să primesc multe mesaje. Majoritatea frumoase: unele amabile, altele de susținere. Însă, au fost și persoane ușor malițioase, care m-au întrebat retoric dacă Mircea Geoană face vreo referire la PSD în cartea sa... fiind convinși că nu a scris niciun cuvânt despre acea parte din destinul lui politic... celor din tribune, cum le place singuri să își spună, le sugerez să recitească mai atent cartea... că tot vorbeam de educație, este reamintit cu subiect și predicat Pactul pe Educație asumat de Mircea Geoană în calitate de lider PSD în 2005.

Ca în viața fiecăruia dintre noi, sunt etape și etape. Iar această carte privește către viitor neuitând o clipă de trecut. Este despre reflecțiile și autorefecțiile unui român la vârful NATO, locul unde mulți vor să ajungă, dar - din păcate pentru ei - acest lucru nu se va întâmpla curând. **Pentru că politica mare nu este o joacă fără reguli, ci un joc cu norme precise, pe care dacă le stăpânești, ești respectat și tratat ca atare.** Dacă nu, ți se întoarce brusc spatele și te trezești vorbind singur printre scaune... cum am văzut de atâtea ori, din păcate, în ultimele decenii că s-a întâmplat cu mulți Lideri care ar fi trebuit să reprezinte cu onoare, cinste, demnitate și loialitate România în lume, dar care -însă- au ratat întâlnirea cu istoria și a căror factură integrală o plătim cu toții azi. Atât cei din diaspora, cât și cei din Țară deopotrivă, pentru că suntem cu toții împreună **NAȚIUNEA ROMÂNĂ**. Oriunde ne-am afla, ne cunoaștem pe sine, știm unde au germinat rădăcinile noastre, unde am devenit un popor și cum azi suntem o națiune indiferent de locul geografic unde trăim.

Suntem NAȚIUNEA ROMÂNĂ care se află într-un punct de cotitură în destinul ei istoric: încotro mergem, ce cale vrem să urmăm, pe cine investim cu încrederea noastră? Sunt

Asociația Proiectul România 2030, România Renaște!
și Editura Litera
vă invită la lansarea cărții
„Bătălia pentru viitorul României.
Gândurile unui român la vârful NATO”,
autor **Mircea Geoană**, Secretarul General Adjunct al NATO.

Conversația va fi moderată de **Cristiana Uzună**, avocat.

Detalii eveniment:

28 februarie 2024, ora 18:30

Sala "María de Maeztu"

Fundația Ortega-Marañón

Strada Fortuny, nr. 53, CP 28010, Madrid

RSVP: office@ro2030.ro

întrebări corecte și nu ne (mai) permitem luxul unor opțiuni greșite... vom fi mâine rezultatul alegerilor bine cântărite de azi. Aceasta este adevărata moștenire pe care o vom lăsa generațiilor următoare: că am acționat responsabil în vremuri complicate, salvându-ne pe noi, pentru ei.

Av. **Cristiana Uzună**

În sublimul cerului de un albastru auriu se oglindea sufletul meu plin de iubire. Aveam atâta iubire de oferit și de împărtășit lumii întregi. Iubirea nu e doar despre un bărbat. Iubirea e despre suflete! Iubirea e despre tot ce are viață și esență în profunzimea ei. Iubirea e atunci când divinul din noi se unifică cu sufletele noastre și se împletesc într-o rezonanță armonioasă.

Când sufletul și mintea trăiesc în armonie și se împrietenesc, sufletul simte extazul fuziunii cu armonia care există în jurul auriu nostru. Fericirea poate fi simțită doar la o simplă vedere a unui peisaj menit să trezească în noi emoții și trăiri care ating sublimul. Fericirea adevărată constă în emoții. Când îmbrățișezi pe cineva drag, când îți mângâi animalul de companie, când privești cerul, apusul și răsăritul. Doamne ce binecuvântare că mă aflu aici și acum.

Cu toții avem în suflete o scânteie divină care strălucește uneori mai puternic alteori mai plâpând. Asta în funcție de felul în care noi ne hrănim sufletul. Dacă îl hrănim cu iubire și afecțiune, scânteia divină din noi va fi simțită cu ușurință și de cei din jurul nostru. Dacă îl hrănim cu frici, cu ură și cu trecutul atârnat de gât, care ne sufocă, scânteia divină din

Drumul către sufletul tău este esența fericirii mele

noi nu va avea capacitatea să iasă la suprafață.

Credința, bunătatea și smerenia sunt hrana cea mai sănătoasă pentru minte, trup și suflet. Lăsați scânteia divină să vă transforme viața și chipul într-un tablou pictat în culorile cele mai frumoase și mai pastelate pe care le găsim în peisajul naturii. La auzul ciripitului de păsări vreau să zâmbesc. La privirea soarelui vreau să am strălucire în suflet asemeni celor mai puternice raze. La îmbrățișarea unui copac vreau să ud toată natura cu picături de iubire. La gânguritul unui bebeluș vreau să simt cum viața îmi curge prin vene. La atingerea bărbatului iubit vreau să simt cum mă oglindesc în sufletul lui, prin măreția iubirii care ne-a legat prin scânteia divină. Destinul ne-a fost încununat cu laurii triumfători ai biruinței, pentru că un om biruitor este acela care are credință în sufletul lui. Am credința că mereu voi fi iubită de divinitate, de oamenii din jurul meu și că voi avea capacitatea să las scânteia divină din sufletul meu să strălucească asemeni razelor care se scaldă în abundența soarelui. Vă iubesc oameni dragi sufletului meu, pentru felul în care îmi îmbogățiți viața și pentru felul în care scânteia divină din mine strălucește tot mai tare de când voi existați în viața mea. Iubirea e despre suflete și pentru suflete.

Dansez uneori cu viața! Mă încununez cu soarele și susurul apei în mirajul culorii și a mirosurilor cu iz de visare. Se spune că toată viața e doar o iluzie. În opinia mea, toată viața e doar un vis. Datorită viselor mi-am creat propria peliculă mediată cu laurii sufletului. Mi-am întregit sufletul vitregit, doar când două suflete gemene s-au atins și au devenit un întreg. Un "paradox complex" menit să dărâme teorii așezate în mlaștini periculoase. Mintea ne transformă în prizonieri încarcerati în propriile iluzii și teoreme incomplete, crezând că avem

"o cruce de dus" și că așa este firesc, să cărăm în spate ceva care atâră tot mai greu și ne încovoie de poveri. Nevoile sufletului sunt ignorate de cele mai multe ori din propria limitare și lipsa curajului de a VISA! De a creea vise mărețe dar mai ales de a îndrăzni să le înlăptuim. Iubesc ineditul vieții care mă surprinde și mă învalie în tainele și misterele marilor iubiri și ale vieții trăite după bunul plac al inimii descătușate de lanțurile ferecate al ideilor preconceptuate și dorințelor ascunse după care sufletul tânjește cu atâta patos. "Gândesc deci exist" eu cred în schimb asta: iubesc deci trăiesc! Trăiesc o viață plină cu de toate! Cu gust dulce și arome picante, dar mai ales de sentimente cu contraste cromatice vibraționale care mă unesc cu divinul din mine.

Medana Oprea

Mărțișorul simbolul primăverii

Avem câteva categorii de sărbători populare, care nu sunt nici de ordin religios, nici oficial sau legal instituite. Tradițiile legate de Mărțișor nu sunt trecute în calendar dar sunt sărbătorite de majoritatea populației, fiind așteptate în fiecare an cu multă nerăbdare.

Ca termen lingvistic, cuvântul **Mărțișor**, cu sonoritate de diminutiv gingaș, evocă delicatețe și duioșie (din familia pușor, mărișor, mârțișor, lăntișor) iar ca obiect palpabil, avem de a face cu o mică și grațioasă piesă de decor vestimentar, la prima vedere, dar care ascunde o simbolistică aparte.

În secolul al XIX-lea, de când a început să fie consemnată această frumoasă tradiție de început de primăvară, mai ales în a doua jumătate a aceluia secol, portul mărțișoarelor de către fete, femei, soții, mame, surori avea o semnificație simplă, neteoretizată, neexplicată savant sau analizată în profunzime de către etnologi, folcloriști sau specialiști în deslușirea unor ritualuri ancestrale, așa cum se întâmplă în

zilele noastre.

Oamenii nu se întrebau niciodată de ce, de unde sau de când datează acest ritual, ei răspunzând unei eventuale întrebări în modul cel mai firesc și mai simplu: așa l-am pomenit din moși-strămoși. Cu trecerea timpului au apărut diverse explicații referitoare la originea, vechimea sau semnificația ritualurilor populare, dintre care și purtarea Mărțișoarelor face parte. Lăsând la o parte diverse teorii cu privire la acest subiect (unii spun că avem de a face cu o reminiscență născută din credințele și obiceiurile agrare ale strămoșilor acestor meleaguri, marcând reînvierea naturii, intrarea în noul an agricol, fiind strâns legată de perpetuarea tradițiilor Anului Nou, care în vremuri străvechi începea la 1 Martie, în timp ce alții fac trimitere la un anume simbolism magic, de amuletă cu puteri apotropaice), este de ajuns să ne bucurăm de faptul că Mărțișorul nostru drag a ajuns să fie recunoscut la nivel internațional ca făcând parte din patrimoniul mondial, fiindcă începând din anul 2017 acesta a fost trecut în repertoriul reprezentativ al Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității, la propunerea comună a României, Bulgariei, Macedoniei și Republicii Moldova, țări unde acest obicei este

întâlnit din vremuri imemorabile.

În zilele noastre, oamenii de știință ne explică faptul că primăvara astronomică începe de fapt pe 20 martie și se încheie pe 21 iunie, în timp ce din punct de vedere pur meteorologic și calendaristic oficial, primăvara începe la 1 martie și se termină la 31 mai.

Printre cele mai vechi consemnări în presă ale obiceiurilor legate de purtarea Mărțișorului, la începutul primăverii, vrem să prezentăm un prim articol, tipărit în „*Curierul de Jassi*”, datat 3 martie 1872, din care aflăm că avem de a face cu un frumos și vechi obicei strămoșesc, „*Mărțișorul fiind un dar ce-și trimiteau românii unul altuia în ziua de 1 Martie, constând într-un bănuț de aur, spânzurat de un gătan de mătase împletit cu fire alb și roșu, pe care persoana ce îl primea în dar îl purta la gât până când întâlnea cea dintâi roză înflorită, pe crengile căreia depunea apoi șnurul primit în dar*”. Desigur, bănuțul se păstra, fiindcă el aducea belșug în casă, iar șnurul împletit apăra de boli.

Mărțișorul este prilej de bucurie atât celor ce poartă asemenea simboluri delicate, cât și celor ce le dăruiesc. Să avem o primăvară frumoasă!

Tanța Tănăsescu

Vineri, 15 martie 2024, la Centro Cívico LEPANTO din Calle Ronda de Marubial, Córdoba au avut loc la o serie de manifestări culturale dedicate Lunii Martie-Luna Femeii în România.

Asociația Hispano-Română TRAIAN din Córdoba în colaborare cu Ayuntamiento de Córdoba – Delegación de Participación Ciudadana și Centrul Cultural La Tierra Tracia din El Ejido au organizat vernisajul expoziției de pictură „Aire de Primavera”, o serie de lucrări sub semnătura artistului plastic Dor de Flores. Expoziția este deschisă publicului larg până în 31 Martie 2024.

“Dacă arta hrănește rădăcinile culturii noastre, societatea trebuie să-l lase pe artist liber să-și urmeze viziunea indiferent unde îl duce”, John F. Kennedy

Dorina Florescu, cunoscută ca artist cu numele de **“Dor de Flores”**, născută în România, de profesie inginer, se stabilește în Spania în anul 2018, o țară în care artistul decide să trăiască împreună cu familia și în care găsește o societate ce a lăsat-o să-și viseze picturile iar mai apoi să-și picteze visele.

Pe Dorina Florescu destinul de artist a ajuns-o mai târziu, asta pentru că viața mereu ascultă de visurile noastre, chiar dacă nu ni se întâmplă din prima să o înțelegem. În pictură s-a refugiat artista pentru a fi lăsată în pace de banalitatea cotidiană.

Artistei îi place să își arate considerația lucrurilor simple, pictura devenind o formă de autosusținere și de susținere a stării de bine a celorlalți. Există curriculum care impun așa cum există biografiile ușor identificabile. Așa cum există mulți care *“se fac”* artiști și alții care, cu fiecare acțiune prezentă, ajung să și fie.

Artista nu-i spune artei despre ce să vorbească. Doar că stau, una după alta, cât să se iubească. Și asta convinge orice public.

El color se reinventa en la paleta de

Dorina Florescu

“La interpretación propia de la realidad se ve refrendada con una vital libertad en la vibración de su trazo. En su obra podemos destacar una gran variedad temática, siendo muy aplaudida su devoción por las flores.

Su espíritu creativo se alimenta de dos mundos distintos, de dos culturas ricas que se reflejan en un círculo de luz.

Me atrevería a decir que su arte se funde con la vida misma, creando un universo propio, el universo “Dor de Flores”/ “Añorante de Flores” que expresa no solo el alma de un artista sino también un lenguaje aparte, hermoso y misterioso como el nombre artístico que nace de dos tierras y les une en el mismo tiempo.”

Mariana Feride, 15.03.2024 Madrid

„Sunt un călător prin viața mea și mă străduiesc să fac lucrurile cât de bine pot eu astfel încât să încânt privirile celor care poposesc în lucrările mele. Trăiesc și visez în Spania și pot spune că această țară m-a făcut să aștern culoare viselor mele, această țară mă inspiră să creez lucruri frumoase. Culoarea este un element din limbajul meu artistic, însă nu este unul dintre cele mai importante. Esențiale rămân tonurile, relațiile între culori și mesajul picturii”.

Dorina Florescu, más conocida como **“Dor de Flores”/“Añoranza floral-Añorante de flores”**, artista en ciernes, de nacionalidad Rumana e ingeniera de profesión, se enamora de España en 2018, tras un viaje por motivos vacacionales, donde decide comenzar una nueva etapa de su vida, junto a su familia, adentrándose en la pintura.

Aunque su despertar artístico fue tardío, encuentra en esta tierra una sociedad que le permite desarrollar sus sueños y expresarlos a través de su obra plástica.

Buscando la libertad creativa huye de la rutina cotidiana, resaltando la belleza de la simplicidad y la armonía dentro de su obra. Dorina es capaz de llegar al sentir del observador dejando fluir el arte a través de sus cuadros.

Como dice la autora: **“Soy una simple**

viajera de la vida, que busca la perfección en las cosas más sencillas, que puedan penetrar en el alma de todo aquel que las admire. La búsqueda continua de nuevas experiencias, que hacen que mi vida se entrelace con la sociedad de estas tierras, abriéndome un nuevo mundo de colores. Siendo el color un elemento esencial en mi pintura, cabe destacar la importancia de las tonalidades y el mensaje a transmitir”.

Mariana Feride

<https://www.facebook.com/flores.art>

Cum iubim când iubim?

Cu inima și de-a întregul!

Ramona-Sandrina Ilie

Pseudonim literar: Lady Allia

Jurnalist cultural și înșiruitor de gânduri - „Visătoare cu texte în regulă”.

Născută la Oradea, într-o zi friguroasă de iarnă, pe 22 februarie 1977. Momentan locuiește în Alexandria, Egipt, unde este căsătorită cu un egiptean creștin și derulează mai multe evenimente culturale și literare, scrie cărți și articole despre cultura, istoria și tradițiile egiptene, dar și despre viața de emigrant în „Țara Oamenilor Soarelui”, cum îi place ei să denumească Egiptul.

În 2010 a lansat un volum de poezie „*farul de la capătul tuturor lumilor mele*”.

În 2012 a apărut în antologia universală „*COMORI DE VISE*” (Povești, povestiri, amintiri), lucrare care antologhează 23 de autori români din Europa, Canada și Statele Unite.

A apărut în publicații precum: Agero Stuttgart, Revista Zenit, Lumea romaneasca, Visul Florema, Tanarul scriitor, Basarabia literara, Niuzer, Belgianul, Asii romani, Revista „*Dunarea de Jos*” (care mi-a acordat premiul pentru cele mai frumoase texte în anul 2014), Agenția de Carte, Ziarul de Vrancea, Monitorul de Vrancea, etc

A colaborat cu diverse publicații: Armonii Culturale, Vrancea Media, WebCultura, Catchy, Bel-Esprit, Ziarul Lumina, Curentul Internațional și câteva publicații din Egipt. A colaborat cu Elita României, o platformă media care abordează performanța 100% românească. În prezent colaborează cu revista cultural-literară Orient Românesc din Liban, una din colaborările care o bucură și alături de care simte că se poate manifesta în întregime.

Din ianuarie 2024, Ramona-Sandrina Ilie a demarat proiectul cultural „*The Bridge of Words*”, un proiect ce se dorește a fi o punte de cuvinte între comunități, lumi și oameni.

Vasile Boerescu, ministrul de externe de atunci a aprobat soluția, recomandând ca reprezentantul Italiei să acorde protecția sa, „dacă nu putea să se numească consul și al României”. Singura dificultate rămasă era acordul Porții „prin care să recunoască agenților consulari ai Italiei în Egipt calitatea de reprezentanți ai intereselor române”. Acordul Turciei este obținut abia în 1886.

Izbucnirea tulburărilor antieuropene din Egipt (1882), și mai ales cele din Alexandria și Cairo i-au afectat serios și pe români, lucru care l-a făcut pe D. Olănescu să întrebe în 15/27 iunie 1882, ce trebuie să facă cu protecția supușilor români din Egipt. În raportul său din 12/24 septembrie 1882, el afirma că în Egipt s-ar afla un număr însemnat de români - „peste 3000 de indivizi din Turcia”, la care se adaugă 4000 albanezi „înfrățiți cu românii” și 1000 de evrei, „mai mult flotanți”, care călătoresc anual cu pașaport românesc pentru afaceri comerciale, „interesele lor întinzându-se până la Bombay”.

După ce România a devenit independentă, acest lucru „a deșteptat simțul național în populația română din Egipt” care dacă până atunci se prezentau drept greci, acum își recunoșteau originea.

Consulul grec a acceptat înmatricularea lor provizorie datorită taxelor ridicate percepute. La fel au procedat și albanezii. În schimb, evreii flotanți veniți din România, „în lipsa unui reprezentant foarte necesar în Orient”, au apelat la Consulatul rusesc și la cel francez. „**În unanimitate, populația română de azi din Egipt refuză să fie considerați greci și să se afle sub protecția consulului grec local și strigă pentru protecțiunea românească, în lipsa căreia au ajuns să recurgă la „protecții baroce”,** precum

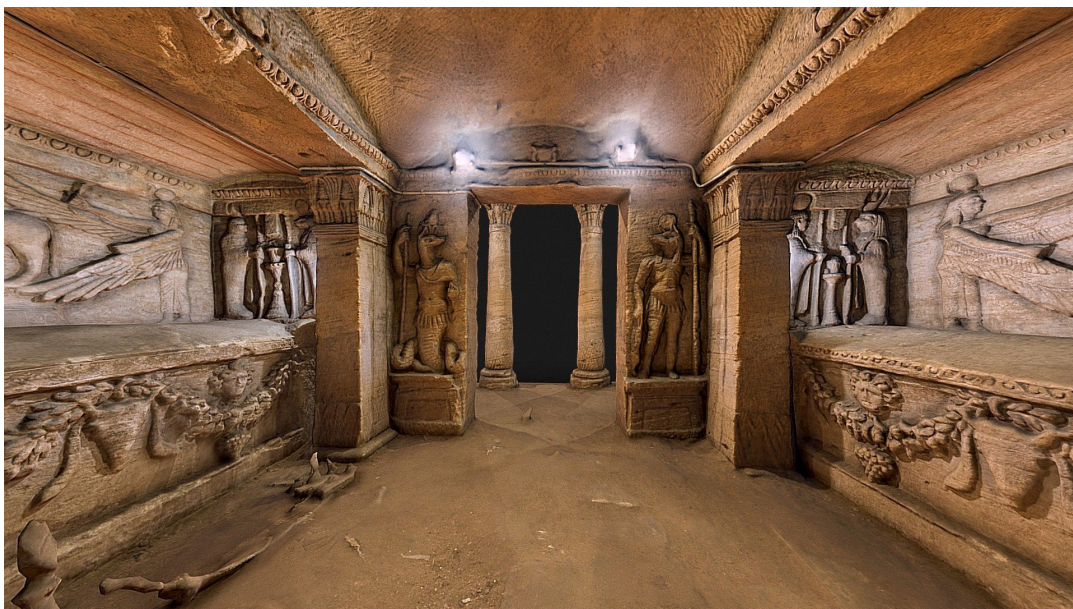
cea persană sau americană”.

Necesitatea rezolvării problemei reprezentării intereselor românești devine și mai evidentă în contextul solicitărilor „de desdăunare” a românilor care au suferit pierderi cu ocazia incidentelor din vara anului 1882. Cazul cel mai reprezentativ este al lui Ladislau Lucaci, supus român care se stabilise „de mai mulți ani la Alexandria, ca asociat al lui Basile Oleyniuk și diriginte al farmaciei franceze din strada Cherif Pașa nr. 52”. În petiția adresată, la 2 august 1882, Ministerului Afacerilor Străine, Lucaci descria împrejurările în care „**bombardarea, incendiul și masacrul cunoscut de toată lumea**” au prefăcut în cenușă farmacia și toată averea sa.

Prezența românilor în Egipt este menționată

și cu prilejul confruntărilor armate împotriva populațiilor sudaneze răsculat sub conducerea lui Mahdi. Astfel, cu prilejul bătăliei de la Andarreb, din 4 februarie 1884, susținută de trupele egiptene comandate de Baker Pașa, pe lista europenilor căzuți pe câmpul de luptă se află și doi soldați de naționalitate română, Mogorovic și Agigorgu, după cum preciza informația comunicată de Legația Italiei la București.

Modificarea atitudinii guvernului se va produce abia în 1906, ca urmare a Memoriului Păclianu și a deschiderii liniei maritime directe Constanța-Alexandria, Ministerul Lucrărilor Publice apreciind că fără o reprezentanță diplomatică în Egipt „*noul serviciu pe care-l vom înființa n-ar putea răspunde dreptelor noastre*”

așteptări și jertfelor pe care le face statul pentru a deschide o nouă și mare piață producției țării”.

La 1 aprilie, prin decret regal era înființată o agenție diplomatică și un consulat general la Cairo, Mihai Pâclianu fiind numit în postul de agent diplomatic și consul general, cu gradul de ministru plenipotențiar clasa a doua, o recunoaștere clară a rolului avut de Memoriul său. Dincolo de aspectul formal, cu consecințe mai mult protocolară, România s-a bucurat de un tratament egal, guvernul egiptean recunoscându-i **„dreptul de a se bucura fără nici o rezervă de capitulațiuni în Egipt”**. Aceasta a permis, printre altele, dreptul de a înființa un tribunal consular, **„dovadă a considerațiunii și respectului ce guvernul egiptean a arătat țării noastre, acordând o absolută egalitate de tratament, în ceea ce privește acest însemnat privilegiu, cu națiunile cu mult mai bătrâne ca a noastră și care se bucurau aici de o situațiune câștigată încetul cu încetul în cursul vremurilor”**.

Sprijinul egiptean este evident și în acceptarea înființării unui consulat la Alexandria, unde este detașat un reprezentant al Agenției diplomatice de la Cairo (1910), care va îndeplini toate funcțiile consulare, în ciuda opoziției Porții, al cărui acord nu fusese obținut. În acest fel se încheia lungul și anevoiosul, dar atât de necesarul proces de constituire a unei reprezentanțe diplomatice române în Egipt. instituie în fine o reprezentatiune oficială românească în Egipt. (Bibliografie: Români în Egipt la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea)

Deci, după cum vedeți, relațiile noastre cu Egiptul au existat din cele mai vechi timpuri, românii bucurându-se mereu de respectul egiptenilor și în general al națiunilor arabe.

În afara legăturilor diplomatice, economice și comerciale, între România și Egipt a existat mereu o strânsă legătură culturală și religioasă, deoarece în Egipt trăiește cea mai mare comunitate de creștini ortodocși, comunitate aflată mereu în comuniune cu creștinii de la noi care au ajuns în Egipt pe calea pelerinajelor sfinte, despre care voi discuta eventual într-un alt articol.

Așa cum spun de foarte multe ori, Egiptul, dincolo de orice știre, descriere sau articole de

presă, este locul în care trebuie să cobori, să te plimbi printre oameni, să îi mănânci pâinea suficient de mult ca să îl poți înțelege și să vezi că dincolo de mixul religios, tradițional, cultural sunt multe, multe alte diferențe...diferențe pe care dacă nu le înțelegi corect, le descrii parțial și cu jumătăți de măsură. Egiptul nu este doar o țară, ci este un univers, deoarece fiecare zonă a sa se diferențiază foarte clar istoric, geografic și cultural de celelalte deși un fir invizibil le ține înmănunchiate. Pășind în aceste lumi, descoperi practic o țară într-o țară.

Situat între două mări și trei continente, între dune de nisip și munți înalți, Egiptul nu este doar țara turistică pe care mulți o cunosc prin prisma stațiunilor sale frumoase, ci este o țară în care trecutul stă alături de prezent, iar istoria respiră același aer cu noi, când pășim printre clădirile ridicate în urmă cu sute sau mii de ani în urmă. Este țara cu orașe scufundate în Mediterana pe funsul căreia poți vizita temple și palate, statui și comori, dar și tărâmul unde orașele antice stau încă în picioare în mijlocul unor temple mărețe care șoptesc despre timpuri în care faraonii pășeau alături de oamenii simpli și ridicau una dintre cele mai mari civilizații ale lumii.

Oriunde mergi să lași o bucată din tine. Să nu te temi de locuri neumblate. Transformă-le în drumuri noi, frumoase și luminoase. Nu te teme să umbli pe ape. Oamenii acum umblă pe alte planete. Pe Lună. Pașii nu îi facem mereu cu piciorul. Uneori umblăm nepământean. Cu gândul. Cu sufletul. Cu amintirea. Cu previziunea. Oriunde te va purta viața, nu judeca. Nu tot ce nu este asemeni ție îți este dușman sau inferior. Caută să înțelegi.

Oriunde mergeți, fiți buni și blânzi. Umanitatea din noi este cea care ne dă libertate, care ne ajută să nu ne fie teamă să ne aflăm printre oameni. În orice țară. În oricare cotlon de oraș. Bunătatea leagă.

Oriunde mergi, lasă semne de carte în sufletele, mintea și viața oamenilor pe lângă care ai trecut, cu care ai vorbit, cu care ai trăit, cu care ai împărțit o parte din această călătorie numită viață!

2024

XV FERIA DEL LIBRO DE EL EJIDO

STAND DE CARTE ROMÂNNEASCĂ

El Ejido, Almería, Spania, 2024

Del 11 al 14 de Abril 2024

PLAZA MAYOR

EL EJIDO

Parteneri:
CULTURO
FESTIVAL DE CARTE & ARTE
AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

 CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Geronio / 28, El Ejido, Almería
Festi de art, arti de art
Români în Andalucia
Publicada pentru români din Andalucia și întreaga Spania. Apasă link

 UZP
Filiala Presă Culturală
 Am
amscultura.ro

atelier
in paragina
 observatorul

ART PRIS
 C&R
CENACLUL DE LA ROMA

 LIGA ROMÂNI

DV
Logistica

Anul acesta se împlinesc 330 de ani de la înființarea Academiei Domnești de la București (1694), ridicată la un rang superior din porunca strălucitului domnitor Constantin Brâncoveanu. Acesta a transformat Școala de la Sf. Sava, situată pe locul ocupat azi de Universitatea București, într-o veritabilă Academie, o instituție de învățământ unde se puteau studia retorica, filosofia, logica, astronomia, geografia, precum și mai multe limbi străine.

Inițial, această școală, apărută prin anii 1679-1680, a fost rodul inițiativei Stolnicului Constantin Cantacuzino, cărturar ce a învățat în tinerețe la Padova, în Italia, și care l-a convins pe fratele său, Domnitorul Șerban Vodă Cantacuzino, să înființeze o școală asemenea celor din Apus sau din Orient, care să funcționeze în incinta Mănăstirii Sf. Sava.

Urmare a implicării lui Constantin Brâncoveanu, care a ridicat-o la rang de **Academie Domnească**, înzestrând-o cu cele necesare bunei funcționări, aceasta ajunge în scurt timp să rivalizeze cu Marea Școală a Patriarhiei din Constantinopol, ori cu Academia Fanarului. În perioada de început aici s-a predat în limba greacă, o limbă academică a Orientului, așa cum era considerată în Occident latina, încât prin programă dar mai ales prin strălucii săi profesori și cărturari i se duce vestea de locaș de cultură, atrăgând studenți nu numai din Peninsula Balcanică, dar și din Siria, Egipt, din Palestina ori din Asia Mică, veniți să învețe la București.

Multe păcate or fi avut domnitorii fanarioți dar, ca principii luminați, o parte li se mai iartă. De exemplu, domnitorul Alexandu Ipsilanti a reformat curricula Academiei Domnești de la Sfântul Sava, dispunând ca învățământul să se desfășoare pe cinci cicluri, fiecare ciclu cu durata de trei ani. În primele trei cicluri se aprofundau gramaticile limbilor greacă și latină, apoi erau predate literatura clasică latină și grecească, urma, în cel de al treilea ciclu studiul poeziei, eticii lui Aristotel, retoricii, limbilor italiană și franceză, urmând ca abia în ciclul al patrulea să se treacă la studierea geometriei și aritmeticii, în timp ce al cincilea avea ca materii principale filosofia și astronomia.

Alt domnitor venit de la Fanar, Caragea

ACADEMIA DOMNEASCĂ DE LA BUCUREȘTI

Repere calendaristice: 1694-1864-2024

Tanța Tănăsescu / Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

Vodă, poruncește la 1818 laicizarea completă a Academiei Domnești, ce va fi scoasă de sub tutela mănăstirească. Este vremea când profesorii ce vor predă aici vor fi selecționați dintre români, fiindcă încă de la 1818 aici va fi predat primul curs de limba română, ținut de prof. Gheorghe Lazăr, urmat de Ion Heliade-Rădulescu, Theodor Pallady.

Reorganizată sub denumirea de Școala Națională Sf. Sava, aceasta va fi condusă de cărturarul Gheorghe Lazăr, întemeietorul învățământului românesc, a cărui statuie se află situată în fața clădirii actualei universități.

Toate construcțiile acestui locaș de învățământ au fost dărâmate în 1860 pentru a face loc actualului Palat al Universității București. Ridicarea acestei clădiri demarase la 10 octombrie 1857, fiind creația lui Alexandru Orescu, cel mai cunoscut arhitect din epocă, care a dorit să dea imobilului un aspect modern, asemănător universităților occidentale europene.

Construcția, având 6 etaje, se află pe amplasamentul fostului Colegiu monahal Sfântu Sava, fiind finalizată la 14 decembrie 1869. Corpurile laterale ale palatului au fost înălțate ulterior, în perioada 1912-1926, după planurile arhitectului Nicolae Ghica-Budești.

Considerându-se drept succesoare a instituțiilor de învățământ superior inaugurate de Academia Domnească (1694), în anul 1864 Domnitorul Alexandru Ioan Cuza semnează Decretul 765 din 4/16 iulie 1864, prin care se înființează **Universitatea din București**, a doua după aceea fondată la Iași.

Inițial, aceasta reunea într-un singur corp Facultățile de Drept, Științe și Litere, contribuind la dezvoltarea și modernizarea învățământului, științei și culturii românești.

Universitatea București face parte, începând cu anul 2019, din Alianța Universitară Europeană – CIVIS – alcătuită din 9 universități europene de prestigiu, dintre care și Universitatea Autonomă din Madrid.

Deși are un număr impresionant de facultăți, secții și specializări moderne (dintre cele 19 facultăți, unele sunt de mare actualitate, cum ar fi cele de Administrație și Afaceri, Jurnalism și Științele Comunicării etc), totuși, prin dotarea materială firavă, urmare a unor fonduri limitate menite cercetării, având ca rezultat performanțe ne semnificative la concursuri și olimpiade internaționale, Universitatea București se situează pe un modest loc într-un clasament al celor mai bune universități din Europa.

Asistăm, din păcate, la un adevărat paradox: deși are un trecut atât de impresionant, deși a avut o pleiadă de savanți, academicieni,

oameni de știință ce au trecut prin sălile acestei universități, aceasta se situează, din nefericire, într-o zonă codașă a clasamentului internațional, lucru deloc îmbucurător.

Desigur, anumite criterii ale clasamentului nu o avantajează (buget, număr de profesori doctor docenți sau academicieni, laboratoare moderne, cămine sau cantine studentești, inclusiv medii de absolvire) dar acestea toate nu o împiedică a ocupa locul 1 sau 2 pe țară, în clasamentul autohton al instituțiilor de învățământ superior.

Vivat, crescat, floreat !

(lat.: Trăiască, crească, înflorească! – aceasta este o urare rostită la reuniunile academice)

CONCURSUL

INTERNAȚIONAL

DE CREAȚIE

CULTURO

www.culturo.ro

Se pot înscrie creatori români de pretutindeni, fără nicio condiționare dar și creatori străini care pot înscrie texte scrise sau traduse în limba română.

Un concurent se poate înscrie la o singură secțiune. Secțiunile de concurs sunt:

1. Literatură - se vor înscrie texte cu limita maximă de 10 000 de semne tipografice cu spații, în limba română;
2. Arte plastice - se vor înscrie fotografiile a 3 opere realizate;
3. Arta actorului - se va înscrie un fișier video de maxim 25 megabiți;
4. Muzică - se va înscrie un fișier video de maxim 25 megabiți;
5. Dans - se va înscrie un fișier video de maxim 25 megabiți.

Madrid/Spania
Ediția I, 2024

Înscrierile se fac pe e-mail culturo.ro@gmail.com până în data de 21 iunie 2024 și vor fi însoțite obligatoriu de un CV și datele complete de contact. Juriul va anunța lista finaliștilor pe site-ul www.culturo.ro și pe site-urile partenerilor în data de 21 iulie 2024. Premiile vor fi acordate în cadrul „Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni - CultuRo”, Ediția a II-a, care se va desfășura în Spania, la Madrid, între 4 – 6 octombrie 2024.

Premiul constă în participarea premianților în programul oficial al Festivalului, pe cheltuiala organizatorilor, decernarea premiului fiind condiționată de prezența premiantului la Festival. Juriul își rezervă dreptul de a acorda sau nu unul sau mai multe premii la oricare dintre secțiuni, în funcție de valoarea lucrărilor înscrise în concurs. Organizatorii au dreptul de a folosi gratuit lucrările trimise pentru concurs în scopuri de promovare.

Juriul este compus din:

Mariana FERIDE - Președinte;
Adrian SUCIU - Vicepreședinte;
Valeru CIUREA - Secretar;
Cristin ART - Membru;
Maria Isabel de la CRUZ ABALO - Membru;
Balázs F. ATTILA - Membru;
Antonio CALDERON DE JESUS - Membru;
Menachem FALEK - Membru;
Nicolae SILADE - Membru.

Parteneri:
CULTURO
FESTIVAL DE CARTE & ARTE
AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

**CENTRO CULTURAL
LA TIERRA TRACIA**
Calle Geronio / 28, El Ejido, Almería
Proiect de grafi, proiect de teatru
Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spania. Apare lunar.

UzP
Filiala Presă Culturală
Fm
amradio.ro

atelier
în paragină
observatorul

ART PRES
CdR
CENACLUL
DE LA ROMA

9

**LIGA
ROMANI**

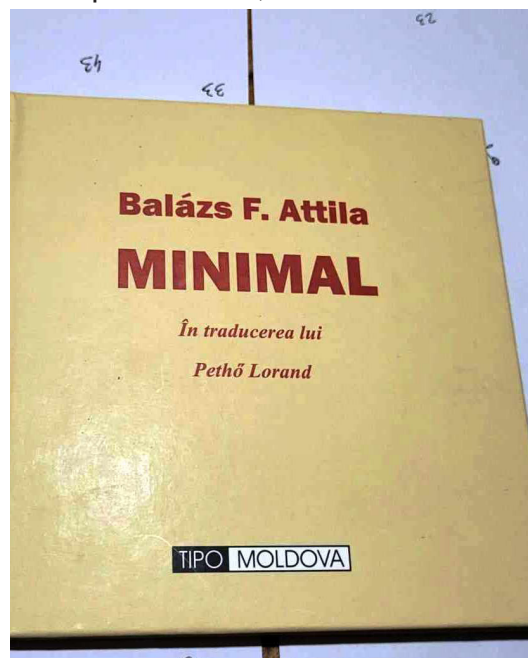
Biblioteca 9 de Adrian Suci. Cărți care merită

UN PARIA CU SÂNGE ALBASTRU

Balázs F. Attila

Minimal

Ed. Tipo Moldova, 2023

Un împătimit om-orchestră al poeziei, aparținând culturilor maghiară, română și slovacă, adevărat globetrotter liric, tradus și publicat în zeci de limbi și țări, aparținând, astfel, culturii universale, Balázs F. Attila produce, cu volumul **“Minimal”**, Ed. Tipo Moldova, 2023, o consistentă reușită lirică. În fericita tălmăcire a lui Pethő Lorand, autorul face proba desăvârșitei maturități poetice, în formă și fond.

Balázs F. Attila ilustrează în chip fericit definiția poeziei autentice (de fapt, definiția artei autentice, dar despre poezie vorbim noi aici): efect maxim cu mijloace minime.

Redusă la esențe, refuzând programatic verbiajul, logoreea, gongorismele, poezia aceasta e o adevărată colecție de stampe hipnotice care eliberează cititorul într-un labirint de sensuri, existențiale, simbolice, ezoterice. Libertate ale cărei preț autorul l-a plătit deja prin asumarea fragilității condiției umane: **“sunt carne crudă/ pentru moarte/ nu mă avânt pe mările tulburi/ mă leagăn într-o barcă spartă/ poate pe mal e mai/ sigur”**. Conștiința esențializării autorul o asumă încă din titlu, producând o lirică a sensurilor, fără compromisuri stilistice, dar și fără temenele spre idoli vremurilor poetice din urmă. Pentru că poetul e de sine stătător, greu de înregimentat și categorisit, un paria cu

sânge albastru al universului în care **“te privește ațintit/ banca goală (și) Dumnezeu n-are vreme de tine.”**

Formația teologică a autorului se trădează nu doar în frecvența meditațiilor asupra transcendentului, veritabile ieremiade contrase (**“înainte să mor/ mor toți în mine?/ ca pești aruncați pe țărni/ vor căsca cu toții gura”**) ci și în eleganța de scriptură a discursului său liric. Pe acest autor nu-l pot imagina decât spălându-și cu grijă mâinile înainte de a scrie cuvinte cu rost și oferind ofrandă Cerului scrisul său, precum esenienii. **“Minimal”** e o carte entuziasmantă, intensă, de neratat!

În poezia română, **Balázs F. Attila** e cunoscut mai cu seamă ca un mare prieten al acesteia: traducător al unei întregi pleiade de scriitori, promotor neobosit, avocat al poeziei române în cercurile poetice internaționale.

Rândurile de față se constituie (și) într-o pledoarie pentru a-l asuma pe acesta ca un poet important care ar trebui să aibă drept de cetate în poezia română nu numai din perspectivă pragmatică ci, în mod mult mai apăsător, pentru valoarea poeziei sale. Balázs F. Attila e egalul oricărui dintre poezii români contemporani celebrați și încununați cu lauri. Asumându-l ca atare, literatura română ar avea numai de câștigat!

Un „IMPACT VIZUAL” adus de Sorin Bălășcău

cartea-proiect **„IMPACT VIZUAL”**.

Evenimentul literar pus în scenă de însuși autorul cărții a fost moderat de Tunde Olvedi, membră în conducerea asociației care în deschidere printre altele spunea că: **„Într-o societate a absurdului care ne este oferită zi de zi, cu valori anapoda, chiar inversate, astăzi mă văd nevoită să constat o realitate crudă, și anume că scriitorii precum Sorin Bălășcău sunt din ce în ce mai puțini”**.

Lansarea de carte a început prin proiectarea unui material video care cuprindea Trailer Book-ul cărții, opinia directorului Editurii Galaxia Gutenberg, Silviu Hodiș despre relația scriitor-editor și o intervenție a scriitoare Laura Cătălina Dragomir care a prefațat Impact vizual: **„Sorin Bălășcău e, înainte de a fi scriitor, un om care încearcă să dea înapoi celorlalți, expresia înțeleasă pe linia virtuții sociale”**.

A fost rândul scriitorului de a vorbi, Sorin explicând etapele creației, structura și ceea ce la determinat în a pune în practică acest nou proiect literar. Un fel de, cum vede el arta scrierii în era culturii vizuale și impactul asupra cititorului actual. Autorul a îndemnat la lectură și la o mai mare apropiere către scriitorii contemporani, dând garanția, sub forma unei glume, că nu vor fi întrerupți de reclame.

Alături de Sorin Bălășcău au fost membrii ai asociației **Gente**, membrii ai asociației de scriitori **El Comun de la Mancha**, membrii ai asociației de fotografie **Kintafoto**, prieteni și nu în ultimul rând Mircea G. Florescu, directorul **„Ziarului Români în Andalucia”** și coordonatorul platformei culturale **„CultuRo”**.

Scriitorul bistrițean **Sorin Bălășcău**, stabilit de 20 de ani în Spania, și-a lansat sâmbătă, 16 martie a.c. începând cu orele 17:30 la sediul Asociației Culturale hispano-române **„Gente”** (Oamenii) din localitatea manchegă Quintanar de la Orden

Seara literară sa terminat cu o sesiune de autografe, poze și discuții libere prin care autorul a dorit să fie mai aproape de prietenii lui.

Lansarea cărții **„IMPACT VIZUAL”** a fost realizată cu scopul de-a ajunge la cât mai mulți iubitori de literatură, care nu au putut onora cu prezența, ea fiind transmisă pe canalele de socializare.

De asemenea, Sorin Bălășcău a anunțat că va începe în curând un turneu de promovare a cărții sale în Spania dar și a altor proiecte literare cu care dorește să surprindă.

Valoarea deciziilor tale

chiar și pasivitatea sau lipsa dorinței de a face alegeri este o decizie în sine.

Am de multe ori această senzație că oamenilor le este teamă să ia decizii pentru ei înșiși și parcă se simt ușurați când vine „un ales/ă” și decide pentru ei. La baza temerilor noastre se află ignoranța, lipsa informației și a educației. Cu timpul am înțeles că e bine să fii curios, să studiezi și să te dezvolți. Să știi cât mai multe despre orice... istorie, economie, politică, literatura, artă, etc. pentru că este singura modalitate de a-ți depăși condiția și de a-ți dezvolta abilitatea de a lua decizii bune atât pentru tine cât și pentru oamenii din jur. Atunci când renunți la dreptul de a alege ai decis să nu-ți asumi responsabilitatea pentru tine, pentru viața ta și pentru viitorul tău și al societății în care trăiești. Dacă renunți la toate astea, ce îți mai rămâne?

Este destul de dureros să vezi că decizia de a alege un lider al unei țări valorează cât o porție de mâncare. E și mai dureros când deciziile unui grup de indivizi valorează mii de vieți. Poate atât de condiționați suntem ca și societate încât am ajuns să ne credem neputincioși și să nu știm altceva decât să trăim cu frică.

Bineînțeles că nu luăm decizii bune mereu dar de cele mai multe ori deciziile proaste sunt oportunități de învățare. De multe ori, nu îndeplinim obiective sau nu obținem

rezultatele dorite dacă nu greșim de câteva ori înainte. Până la urmă, avem nevoie de practică pentru a excela într-un anumit domeniu. Dacă ne autoeducăm să legăm o decizie de un rezultat învățăm să dăm valoare deciziilor noastre. Fiind conștient/ă de acest lucru este modalitatea cea mai bună de a-ți aduce contribuția în societate.

De ce am decis să scriu despre valoarea deciziilor? Pentru că îmi doresc ca oamenii să-și cunoască valoarea cât și valorile. As vrea să înțeleagă cât de prețios este timpul, viața și libertatea lor. Oamenii trebuie să înțeleagă că este o diferență destul de mare între a fi ajutați să ia o decizie bazată pe nevoile lor personale sau a le influența (manipula) decizia pentru a satisface nevoile altcuiva. Sunt mult prea mulți oameni care nu au capacitatea de a face această diferență. Acesta este sfârșitul libertății de a gândi liber.

Trăim vremuri incerte la nivel social, politic și economic. Am ajuns în acest punct datorită deciziilor pe care le-am luat, noi toți. Nu este prea târziu să deschidem ochii, să ne informăm, să învățăm și să luăm decizii care au la bază setul nostru de valori personale dar și dorința de a crea un viitor stabil și liniștit. Este timpul să dăm valoare deciziilor noastre.

*Camelia Potârniche
Partener LMI România*

Noi, oamenii avem super puteri și nici măcar nu suntem conștienți de ele. Una și cea mai importantă din punctul meu de vedere este puterea de a alege, de a lua decizii. Da, liberul arbitru este o super putere. Putem decide în fiecare zi cum dorim să fim, să trăim sau să gândim, respectând regulile sociale, economice sau politice. Fiecare decizie este extrem de valoroasă deoarece în urma fiecărei decizii luate obținem un rezultat. Dacă ești nemulțumit/ă de felul cum ești, cum trăiești înseamnă că nu ai luat decizii bazate pe adevăr sau realitate sau mai rău...au decis alții pentru tine. Și totuși

Leadership Management® International România

ÎMBUNĂTĂȚIM PRODUCTIVITATEA SI PROFITABILITATEA COMPANIILOR
PRIN DEZVOLTAREA OAMENILOR

- Eficientizarea productivității personale
- Leadership personal
- Leadership motivațional
- Leadership strategic
- Strategii eficiente de vânzare

Solicita mai multe informații despre produsele si serviciile LMI:
camelia.potarniche@lmi-romania.ro

www.lmi-world.com

www.lmi-ro

În majoritatea statelor, regulile de organizare și funcționare a Parlamentelor ocupă un loc deosebit în cadrul sistemului surselor de drept, în unele situații (ca de exemplu în sistemul britanic) ele nemaiputând fi supuse nici unei alte forme de control. În România, după anul 1990, nu a fost niciodată contestată valoarea juridică de sursă de drept a Regulamentelor Parlamentului, acestea fiind considerate incluse printre sursele de drept constituțional.

1.4. Comisiile permanente

Comisiile parlamentare ocupă unul dintre cele mai importante locuri în activitatea Parlamentelor din lume.

Prin urmare, studiarea naturii lor juridice și a trăsăturilor pe care le prezintă are o importanță dintre cele mai mari atât pe plan teoretic, cât și pe planul politic al activității parlamentare. În cadrul comisiilor, un rol prioritar îl au comisiile permanente considerate ca fiind **„cele mai importante”**, datorită atribuțiilor pe care le au și rolului pe care îl îndeplinesc în procesul legislativ. Se subliniază, pe bună dreptate, că aceste comisii sunt alese în principal pe întreaga durată a mandatului unei camere și ele sunt constituite pe baza unei specializări a deputaților sau senatorilor, în funcție de experiența lor profesională și de sectoarele de activitate în care au lucrat înainte de a deveni parlamentari.

Regulamentele celor două Camere cuprind, în general, prevederi similare în legătură cu comisiile parlamentare și în mod special cu privire la comisiile permanente. Dintre prevederile cu caracter general se pot menționa acelea privind caracterul comisiilor de **„organe de lucru”** ale celor două Camere, alcătuirea lor în conformitate cu respectarea configurației politice a Camerelor pe baza propunerilor grupurilor parlamentare, necesitatea comunicării acestor comisii plenului camerei respective, existența unor birouri ale comisiilor parlamentare care, printre altele, propun proiectul regulamentului de funcționare

ROMÂNII DIN STRĂINĂTATE ȘI IMPORTANȚA STRUCTURILOR

Titi SULTAN,
Specialist în drept constituțional și parlamentar

a comisiei respective, adoptă hotărâri și constituie – dacă este necesar – subcomisii, desemnându-le conducerea, misiunea și competența.. Comisiile permanente se constituie pe toată durata mandatului Parlamentului. Regulamentul Camerei prevede posibilitatea constituirii de noi comisii permanente, desființarea de comisii sau modificarea domeniilor de activitate la începutul fiecărei sesiuni ordinare.

Un rol important revine comisiilor permanente în realizarea funcției de conducere a politicii externe prin activitatea grupurilor de prietenie care, potrivit principiului reciprocității, au un rol deosebit în lansarea unui nou tip de diplomațieparlamentară.

Astfel, la Senat cât și la Camera Deputaților există câte o comisie pentru politică externă, care își desfășoară activitatea în baza unui regulament aprobat de Parlamentul României, prin care sunt prevăzute atribuțiile și competențele acestora.

1.5. Comisiile speciale

În practica Parlamentului României au fost constituite comisii speciale fie la nivelul uneia din camerele parlamentului, fie la nivelul ambelor camere.

Comisiile speciale se constituie prin hotărâre a Camerei pentru avizarea unor proiecte de legi complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative, efectuarea unui studiu pentru documentarea Parlamentului, sau pentru alte obiecte indicate în hotărârea de înființare a comisiei.

Din analiza textului constituțional al art. 64 alin. 4 rezultă, într-adevăr, că s-a avut în vedere posibilitatea constituirii de către fiecare cameră, nu numai a unor comisii permanente, dar și de a institui comisii de anchetă sau **„alte comisii speciale”**. Cu privire la constituirea comisiilor speciale comune, prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 828/13 decembrie 2017, (referitoare la sesizarea de neconstituționalitate privind Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017 pentru modificarea Hotărârii Parlamentului nr.69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției). Curtea a statuat că legea fundamentală nu cuprinde o dispoziție expresă sau implicată în sensul că se pot constitui comisii speciale comune numai pentru situațiile în care Parlamentul lucrează în ședință comună, stabilind doar posibilitatea constituirii lor. O asemenea reglementare constituțională generală, raportată la funcția de legiferare a Parlamentului, a avut în vedere criteriul coerenței, completitudinii și unității actului legislativ, și nu pe cel al modului de lucru al Parlamentului în ședință comună sau separată. Decizia de oportunitate de constituire a lor revine Parlamentului. O propunere legislativă elaborată de o astfel de comisie va urma dezbaterile și

adoptarea sa în ședință comună sau separată, cu luarea în considerare a prevederilor art. 65, 74 și 75 din Constituție. În consecință, rezultă că atribuțiile comisiei speciale comune nu se limitează la ipotezele în care Parlamentul lucrează în ședință comună, rațiuni care țin de eficiența și eficacitatea demersului parlamentar în sensul elaborării unor proiecte/propuneri legislative de o anumită complexitate justifică decizia Parlamentului de a constitui o asemenea comisie parlamentară.

În practică însă, proiectele de lege care vizează adaptarea legislației române la normele Uniunii Europene sunt avizate de Comisia pentru integrare europeană, care este comună ambelor Camere ale Parlamentului, iar tratatele constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare sunt supuse spre dezbateri plenului Parlamentului după ce obțin avizul Comisiei pentru politică externă.

1.6. Comisiile de anchetă

Comisiile de anchetă sunt reglementate generic la nivel constituțional, revenind regulamentelor parlamentare sarcina de a detalia constituirea, organizarea și funcționarea lor.

Ancheta parlamentară reprezintă unul din mijloacele prin care se exercită controlul parlamentar și se poate înfăptui fie sub forma unor comisii de anchetă, fie prin intermediul oricărei comisii permanente, care are dreptul de a dispune, cu încuviințarea plenului Camerei respective, o anchetă, cu privire la activitatea desfășurată de Guvern sau de administrația publică. Comisia de anchetă poate invita pentru audiere orice persoană care are obligația să se prezinte. Decizia Curții Constituționale a României nr. 428/21 iunie 2017, (referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților) statuează printre altele că, din punct de vedere conceptual, ancheta parlamentară, fiind o consecință directă a principiului democratic al reprezentativității, ea are ca obiectiv cercetarea, documentarea și controlul problemelor de interes public, care prin natura lor, sunt în mod intrinsec legate de binele comun și de apărarea interesului național. În consecință, comisia de anchetă are un rol limitat atât din punct de vedere al obiectului de cercetare, respectiv verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, cât și din punct de vedere temporal, activând atât timp cât este necesar pentru clarificarea obiectivelor sale concrete.

Regulamentele celor două Camere prevăd, totodată, că ancheta parlamentară poate fi realizată și de către o comisie permanentă, nefiind necesar ca în toate cazurile să fie înființată o comisie specială de anchetă. De asemenea, prin Decizia Curții Constituționale a României nr.

720/15 noiembrie 2017 (referitoare la respingerea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații), aceasta s-a pronunțat cu privire la distincția dintre comisia permanentă de control și comisia de anchetă arătând că între cele două există următoarele diferențe: comisia permanentă de control are plenitudine de analiză, verificare și evaluare a activității autorității publice aflate sub control parlamentar, sub toate aspectele în care autoritatea publică desfășoară atribuții, iar comisia de anchetă are un rol limitat la verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative. Comisia permanentă de control își exercită competența de control pe toată durata mandatului Parlamentului, desfășurând activități de verificare periodice și continue, iar comisiile de anchetă acționează pe o perioadă determinată de timp, încetându-și activitatea după efectuarea anchetei și prezentarea concluziilor către plenumul Parlamentului. Asemănarea dintre ele constă în aceea că ambele categorii de comisii întocmesc rapoarte prin care stabilesc concluzii, răspunderi și măsuri care se impun la nivelul Parlamentului. Scopul instituirii comisiei de anchetă, dar și natura acestui organ de lucru al Parlamentului, precum și obiectivele propuse-urmăresc să asigure Parlamentului posibilitatea reală de exercitare concretă a funcției de control, în sensul de a avea acces la informațiile necesare elucidării unor aspecte de interes public, motiv pentru care ancheta parlamentară vizează situații de fapt cu caracter general, cauze și evenimente, iar nu activități desfășurate de persoane determinate. Comisiile de anchetă au ca obiectiv constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia prin mijloace de cercetare și documentare parlamentară, activitatea lor neavând nicio legătură cu o anchetă judiciară, având un obiect și o finalitate diferite. În practica parlamentară au existat controverse cu privire la obiectul controlului parlamentar realizat prin intermediul comisiilor de anchetă. Recent, prin Legea nr. 195/24 iulie 2017 a fost modificată Legea nr 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor cu privire la categoriile de persoane care au obligația de a participa la activitatea comisiilor de anchetă.

În practica Parlamentului României au existat numeroase situații în care s-a recurs la înființarea unor comisii de anchetă fie de către ambele Camere, fie de către una dintre ele. Comisiile de anchetă au un rol semnificativ și în realizarea funcției de conducere a politicii externe a Parlamentului, prin faptul că în urma activității desfășurate poate contribui la „construirea” componentelor orizontului diplomatic al parlamentarului, bazat pe pregătire profesională, patriotism, caracter, corectitudine etc. Comisiile de mediere sunt constituite la cererea unuia dintre președinții camerelor în cadrul procedurii de revizuire a Constituției, în situația în care una din camere adoptă într-o formă diferită de textul adoptat de cealaltă cameră proiectul său propunerea de

revizuire. Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră a Parlamentului. Se supun la vot numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de cealaltă cameră. Raportul comisiei de mediere se adoptă, în fiecare dintre cele două Camere, cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere. În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la textele aflate în divergență, sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele rămase în divergență se supun dezbaterii în ședință comună a celor două Camere, care hotărăsc cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul deputaților și senatorilor.

2. Acțiuni la nivelul ambelor Camere ale Parlamentului (declarații, moțiuni, apeluri, declarații – apel)

Potrivit dispozițiilor art. 67 din Constituție, Parlamentul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor, toate fiind acte juridice.

Actele juridice sunt manifestări de voință în scopul de a produce efecte juridice, bineînțeles încorporând și o dimensiune politică. Actele juridice ale Parlamentului intră sub protecția autorității statale cu toate consecințele, iar la nevoie pot fi impuse subiectelor de drept prin forța statului. În categoria actelor juridice cu caracter normativ sunt incluse în totalitate legile și o parte a hotărârilor.

Celelalte acte juridice au caracter individual (manifestări de voință care stabilesc drepturi și obligații în sarcina unor subiecte de drept determinate dinainte), restul hotărârilor și moțiunilor făcând parte din această categorie.

Datorită faptului că actele exclusiv politice nu sunt prevăzute de Constituție, Parlamentul poate adopta, în materie de politică externă orice fel de asemenea acte: declarație, apel, mesaj, proclamație, chemare, declarație – apel, protocol, moțiune (fără putere juridică) etc.

Hotărârile cu caracter politic adoptate de Parlamentul României în materie de politică externă sunt diferite de cele specificate de art. 67 din Constituție (au drept suport dispozițiile art. 84 alin. 2 din Regulamentul Senatului și art. 85 din Regulamentul Camerei Deputaților).

Articolele sus menționate din Regulamentul Camerei Deputaților și Senatului dispun că acestea adoptă mesaje, declarații, rezoluții și alte acte cu caracter politic prin hotărâre.

Evenimentele politice ale ultimului deceniu ilustrează, fără putință de tăgadă, că „**actul diplomației parlamentare**” – bine folosit de cei interesați – poate fi hotărâtor uneori în luarea celor mai importante decizii ce privesc însuși viitorul unei națiuni și al unui stat la un moment dat.

Concluzii

Parlamentarii naționali pot „juca rolul diplomaților” pe cont propriu când se deplasează în străinătate, au relații cu autoritățile țării respective și concep declarații publice preluate de mass-media. Oficial vorbind, aceștia nu îi angajează decât pe ei înșiși. Dar, în realitate, publicul și autoritățile statului ai cărui oaspeți sunt nu pot face abstracție de calitatea lor de parlamentari. De altfel, există deseori îndoieli dacă aceștia nu acționează, cumva,

cu acordul sau chiar la cererea guvernelor lor. În consecință, executivul poate folosi parlamentarii pentru sondaje, sau pentru „**tatonarea terenului**” pe lângă autoritățile altor state, fără a se angaja în mod oficial. De asemenea, cu prilejul deplasării membrilor comisiilor sau subcomisiilor adunărilor internaționale, în statele membre, și, mai ales, în statele nemembre, aceștia fac deseori declarații publice (comunicate de presă). În principiu, aceste texte nu angajează decât răspunderea comisiilor implicate. Dar, deseori, publicul le percepe ca fiind luări de poziții ale adunării parlamentare în ansamblul său (lucru care, uneori, poate deveni stânenitor pentru acestea din urmă). Acest fapt poate fi valabil și pentru parlamentarii care se deplasează individual.

În toate statele democratice funcția de bază a parlamentelor este aceea de a înainta soluții legislative; parlamentele reprezintă forțele politice cărora electoratul le-a acordat girul său. În ultimii ani, în contextul globalizării problemelor, asistăm la afirmarea tot mai pregnantă a diplomației parlamentare, prin intermediul misiunilor parlamentare și a rețelelor de asociații din care parlamentele naționale fac parte.

În majoritatea statelor europene numărul inițiativelor parlamentare a crescut simțitor, concomitent cu implicarea parlamentelor naționale în cadrul unor adunări parlamentare internaționale. Tendința parlamentelor este de a se implica tot mai mult în politica externă.

Uniunea Europeană și-a extins haloul de pace la porțile sale. Ea a ajuns aici inspirându-și acțiunile de politică externă din valorile și din convingerile care prezidaseră la construcția europeană: a mutualizat definirea intereselor, a renunțat în profunzime la starea de război dintre națiuni, a apăra în comun valori împărtășite. Astfel, Europa este pe cale să inventeze un nou sistem de securitate colectivă. Dar inventarea acestui demers are oare vocația de a rămâne circumscrișă la țărilor continentului european? Nu. Dimpotrivă, să pariem că, pe măsură ce va crește numărul popoarelor pe care le va inspira și care și-o vor însuși, omenirea o va duce mult mai bine.

Prin urmare, actele de politică externă ale Parlamentului acoperă o foarte largă paletă de situații, de la estimări cu caracter general asupra situației internaționale până la situații absolut concrete în legătură cu care parlamentele intenționează să-și exprime un anumit punct de vedere.

Pornind de la aceste realități, consider că România trebuie să abordeze problema percepției externe ca o temă prioritară și esențială pentru evoluția internațională din perspectiva anilor ce urmează. Avem o bază bună de plecare prin asigurarea, în condiții excelente a președinției Consiliului European în perioada 1 ianuarie - 31 iunie 2019 unde am demonstrat capacitatea României de a fi un Stat membru capabil de a găsi soluțiile cele mai eficiente pentru principalele preocupări ale tuturor Statelor membre, inclusiv cele referitoare la viitorul Europei prin adoptarea declarației de la Sibiu, la 9 mai 2019. În acest context, sunt ferm convins că evoluția noastră în plan internațional este mai presus de toate o competiție asumată, echilibrată și corectă referitoare la valorile europene și interesele naționale promovate pe calea diplomației parlamentare.

„Cel mai iubit dintre căpșunari”

Marius Gabriel Trașcă s-a născut pe 24 decembrie 1984 în Slatina, județul Olt. Copilăria și-a petrecut-o în Balș, orașelul de pe malul Oltețului, situat între Slatina și Craiova. A făcut liceul Teoretic Petre Pandrea tot în Balș, profil uman. În Reșița a terminat studiile Universității Eftimie Murgu – Facultatea de Științe Economice și Administrative, profil Administrație Publică. La câteva luni după terminarea facultății, mai exact în octombrie 2008, a pășit pentru prima dată în Spania, unde îl aștepta familia stabilită aici de câțiva ani.

„Într-o perioadă în care zâmbetul a devenit tot mai invisibil și superficial, am ales să învălui trista realitate a vieții din străinătate cu o folie cu sclipici. Să faci haz de necaz atunci când pământul îți fuge de sub picioare, îți poate da aripi.” – Marius Gabriel Trașcă

„Cel mai iubit dintre căpșunari este clovnul care ziua râde, iar noaptea plânge. Este omul care trăiește între două lumi diferite, fără să știe exact unde îi este locul. Îl poți iubi sau îl poți urî, îl poți înțelege sau îl poți critica. Unii îl văd erou, iar alții oaie neagră. El este singurul personaj fără nume, pentru că poți fi chiar tu.”

Contact autor: [https://www.facebook.com/Ladronu' de zâmbete - Marius Gabi](https://www.facebook.com/Ladronu%27de_zambete-Marius_Gabi)
<https://www.facebook.com/marius.gabi>

Cred ca era primul sau al doilea Crevelion cu tanti Stela și nea' Titel. Nu-mi permiteam prea multe cu ei și eram mai retras așa. Aș fi mers pe vârfuri prin casă, doar ca să nu deranjez. Ei știau că nu stăteam bine cu banii și mi-au zis "lasă băiete, că o gură în plus sau în minus nu se cunoaște". Și s-au pus săracii oameni să cumpere de toate pentru masa de revelion.

Chiar eu m-am dus cu tanti Stela să cumpere de la magazinul de români carne tocată, varză și toate nebuniile. De atunci mi-am dat seama că locul meu acolo este, lângă ei. Păi când a dat drumu tanti Stela la oala cu sarmale, mi-a trecut dorul de mama. Să nu mai spun de prăjituri, că erau bune până și marginile alea arse ale prăjiturii, atunci când o scotea din cuptor. Tanti Stela se ocupa de mâncare și nea' Titel de băutură. Avea el un loc de unde cumpăra vin de casă, adus din țară și pălincă din inima Ardealului.

Exact pe 31 decembrie, venise nea' Titel de la muncă încărcat cu două plase mari. Primise de la firmă tot felul de alimente și dulciuri, că așa e tradiția laăștia. Printre toate nebuniile, era și un picior din ăla mare de porc, jamon, cum îi zic ei. Eu imediat i-am sărit în ajutor *"nea' Titele, dă bre la mine traistele astea, că pe matală te doare spatele"*. Mă simteam prost că nu contribuam cu nimic și voiam să fac și eu ceva. Tanti Stela era obosită și se pusese puțin în pat. Terminase salata boeuf, prăjiturile, sarmalele, friptura, era totul pregătit. Eu mă uitam la piciorul ăla de porc și ce-mi trece prin minte, să dau și eu o mână de ajutor și să mă apuc de el. Eu, țărănuș din inima Olteniei, imediat am făcut planul, cum văzusem la mămica. Mi-am pus șortulețul pe mine și zic, partea asta cu șorici o tai ss-o bag la fiert pentru piftii, ce e mai slab bag în tigaie să fac o *"pomana*

porcului" și apoi tai oasele pentru o ciorbică bună, așa ca după mahmureală.

Când iau cuțitul și bag în jamon, ziceai că e trunchi de stejar. Zic în gând *"nea' Titele, era prea frumos să fie adevărat, să-ți dea matală atâtea bunătăți, îți dădură picioru' expirat"*. Faza e că nu mirosea a stricat, ba chiar mirosea bine. Am luat cuțitul mai mare și am reușit să tai doar partea aia mai grasă. Apoi n-am avut încotro decât să tai carnea cu *"șoricelul"*, adică fierăstrau din ăla electric. Băi nene, am ciopârțit piciorul ăla de porc, de ziceai că e fosilă de pe vremea dinozaurilor. Am pus bucățile mai slabe în tigaia plină cu ulei, așa cum văzusem la mama și cele un pic mai grase, într-o oală.

Voiam să le pun la fiert, pentru piftii. Eu vedeam că ceva nu era în regulă, se înnegrise carnea în tigaie de ziceai că

erau bucăți de cărbuni. Tanti Stela se trezise din somn, că mă auzise cum tăiam jamonul cu fierăstrăul și când a intrat în bucătărie, era un fum de-l tăiai cu cuțitul. Nici nu și-a dat seama ce era în tigaie, face la mine *"ce faci mă copile, îți prăjești tălpile de la ghetе?"*. Apoi când a văzut osul ăla ciopârțit pe masă, și-a dat seama că era jamonul lui nea' Titel și a început să râdă.

Astrigat *"Titele, hai că anul ăsta Aam fost răzbnată, mai mănânci jamon din părți"*. Ei îi era drag, că în fiecare an, nea' Titel o dispera cu jamonul și ei nu-i place deloc. A fost subiect de răs pentru mult timp și nea' Titel mai și băga de la el când era cu prietenii. Le zicea că eu ca să nu pic prost, am mâncat jamonul cu muștar, așa prăjit din tigaie. Și mai luam și la pachet, pentru muncă, dar nu a fost chiar așa.

Oedip triumfal la Madrid – Teatros del Canal

Nicolae COANDE

După remarcabilele turnee internaționale ale Teatrului Național Craiova din perioada 1991-2000, cu spectacolele lui Silviu Purcărete purtate pe 4 continente, recordul cu marile săli ale Europei s-a făcut natural, la Madrid, unde Naționalul craiovean a întreprins un turneu major la invitația Teatros del Canal, una dintre cele mai prestigioase instituții de artă din Spania.

Declan Donnellan, un afin al teatrului madrilen, a fost starul acestui turneu cu ample ecouri în presa spaniolă, cu spectacolul „*Oedip Rege*”, de Sofocle, în perioada 17-21 ianuarie 2024. Nu mai puțin de 8 reprezentații au fost oferite publicului din comunitatea madrilenă, la Sala Verde a teatrului. Din echipa artistică a spectacolului fac parte Nick Ormerod, scenograf, Laurențiu Tudor, asistent de regie, Cári Tibor, muzica originală.

Actorii Claudiu Mihail, Ramona Drăgulescu, Vlad Udrescu, Tamara Popescu, Angel Rababoc, Iulia Colan, Eugen Titu, Nicolae Vicol, Alex Calangiu, Corina Druc, Bruno Noferi, Anca Maria Ilinca, Marian Politic au surprins publicul prezent pe scena spectacolului, care se amestecă printre eroii lui Sofocle la curtea din Teba a tragicului erou antic.

Presa spaniolă a remarcat jocul excelent făcut de actorii români, precum și dinamica unui spectacol care solicită atenția la maximum. Teba de atunci poate fi Teba de astăzi, istoria nu se repetă, desigur, dar poate fi rezistentă la anumite simboluri ale umanității.

„Varianta românească [a spectacolului] este sintetică, agilă, agresivă, cu scenele necesare pentru o bună înțelegere a fabulei și a mitului. Este surprinzător de actuală și, în același timp, evidențiază universalitatea mitului lui Sofocle, caracterul său spiritual. Cuvintele sale străvechi se ciocnesc de ideea omului care este predicată astăzi, că el își poate governa destinul și că binele și răul sunt fețele aceleiași monede. În ceea ce privește distribuția, îmbină actori tineri cu alții mai veterani, care se remarcă logic față de primii. Dintre tineri, Mihail se remarcă ca un Oedip ambițios, un lider care trage publicul cu discursul și acțiunile sale – uneori excesive –, menținând în același timp tensiunea dramatică și trăind o transformare din rege în paria. Dintre veterani, mi-a plăcut foarte mult Ramona Drăgulescu în rolul Iocastei. Actrița are un larg arc interpretativ care merge de la o regină îndrăgostită, cu o scenă pasională și sexuală pe care o are cu Oedip, la o mamă de copii incestuoși, o figură politică și, în sfârșit, o regină chinată care preferă să rămână ignorantă. trecut. Ea și Mihail formează un cuplu foarte convingător.” – Liz Peralles, „El Español”, 20 ianuarie 2024

Spectacolul „*Oedip Rege*” a fost nominalizat la Gala Premiilor UNITER 2023 la patru categorii: Cel mai bun spectacol, Cea mai bună regie (Declan Donnellan), Cel mai bun actor în rol principal (Claudiu Mihail), Cel mai bun actor în rol secundar (Vlad Udrescu).

„El director inglés, que aquí presenta la caja escénica en su más amplia diafanidad e incorpora al público como si fuese el coro, siempre sabe rodearse de talento. En Rumanía, un país en el que no es un paracaidista (afirma que lo conoció a fondo ya en tiempos de Ceausescu, cuyo ominoso recuerdo, por cierto, resuena en este Edipo rey), se siente muy bien.

“Los rumanos tienen una cultura teatral fantástica. El comunismo tuvo muchas cosas horribles pero también alguna buena. Entre ellas, una aproximación seria de la sociedad a las artes y la idea de que estas deben estar al alcance de todos. En aquellos tiempos se construyeron teatros en muchas ciudades pero también en pueblos”. – Alberto Ojeda, El Español, El Cultural, 17 enero 2024

Declan Donnellan

El escritor y director cinematográfico y teatral **Declan Donnellan**, nació el 4 de agosto de 1953 en la ciudad de Manchester (Inglaterra); pasó su infancia en la localidad de Ealing (Londres, donde asistió a la Escuela St. Benedict. Posteriormente estudió Inglés y Leyes en el Queen's College de la Universidad de Cambridge. Luego de su graduación en 1978, fue convocado para integrar el prestigioso Colegio de Abogados Middle Temple. En 1981 fundó junto con Nick Ormerod la compañía teatral «Cheek by Jowl». Desde 2006 el ensemble teatral integra el Programa Internacional de Teatro Barbican (BITE), perteneciente al Barbican Centre, el mayor centro de arte europeo, que alberga conciertos de música clásica y contemporánea, representaciones teatrales, proyecciones cinematográficas y exhibiciones de arte. En la sala de conciertos tienen su sede la Orquesta Sinfónica de Londres y la Orquesta Sinfónica de la BBC. Como parte del BITE, «Cheek by Jowl» co-produjo las obras teatrales «**The Changeling**» (2006), «**Cymbeline**» (2007) y «**Troilus and Cressida**» (2008).

Donnellan también dirigió para la Royal Shakespeare Company las obras «**The School for Scandal**», «**King Lear**» y «**Great Expectations**». También es suya la dirección de «**Le Cid**» para el Avignon Festival, «**Falstaff**», para el Salzburg Festival y el ballet «**Romeo and Juliet**» para el Bolshoi Theatre en Moscú. Otros de sus trabajos realizados en Rusia incluyen la obra «**The Winter's Tale**» para el Maly Drama Theatre de San Petersburgo. En el año 2000 el talentoso director formó una compañía de actores en Moscú, con el auspicio del festival Chekhiv, cuyas producciones incluyeron «**Boris Godunov**», «**Twelfth Night**» y «**Three Sisters**». Entre otras creaciones artísticas, Donnellan escribió la obra «**Lady Betty**», interpretada por «**Cheek by Jowl**»; además suyas son las adaptaciones de «**Don't Fool with Love**» de Alfred de Musset, «**Antigone**» de Sófocles, «**The Mandate**» de Nikolai Erdmany «**Masquerade**» de Mikhail Lermontov.

También ha escrito el libro «**The Actor and the Target**», publicado primero en ruso en 2001 y posteriormente en inglés (en 2002 y 2005), francés y español. Entre sus numerosos galardones, Donnellan ha recibido premios en Londres, París, New Yrk y Moscú, incluyendo cuatro premios Lawrence Oliver. Recientemente se ha estrenado el largometraje que marcó su debut como director cinematográfico; «**Bel Ami**» (2012), un drama de época protagonizado por Robert Pattinson quien da vida a un soldado del ejército francés en Argelia que llega a París sin dinero y sin deseos de trabajar, por lo que se dedicará a conquistar a mujeres ricas e influyentes.

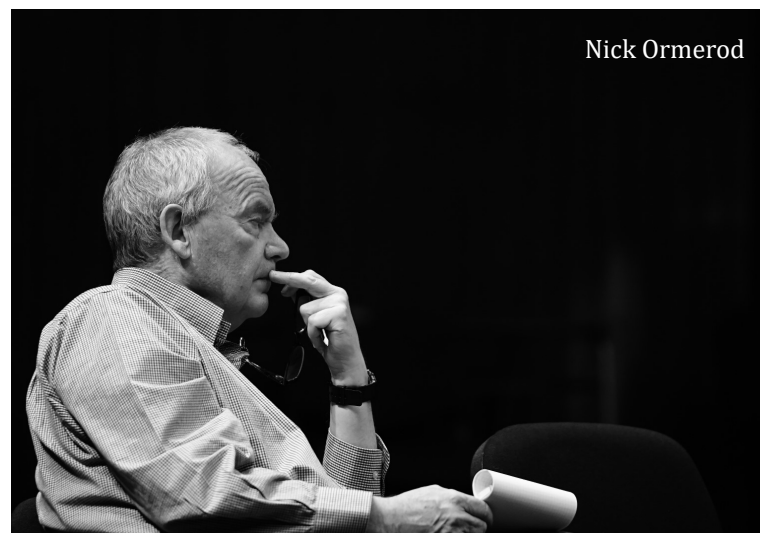
Pe 16 ianuarie, actorii Teatrului Național Craiova, în frunte cu Vlad Drăgulescu, directorul artistic al teatrului au fost invitații Ambasadei României în Regatul Spaniei, la un eveniment organizat cu ocazia Zilei Culturii Române. Actorii craioveni au fost primiți de dl George Bologan, ambasadorul României în Spania și de dl Laviniu Enii, ministru consilier. Comunitatea românească din zona metropolitană Madrid a avut astfel

ocazia să se întâlnească cu actorii craioveni. În preambulul acestei întâlniri, cei prezenți au putut viziona înregistrarea spectacolului TOC TOC, în regia lui Alexandru Boureanu, manager al Naționalului craiovean.

Vlad Drăgulescu

Nick Ormerod

“**Claudiu Mihail**, intérprete de Edipo, interpela a cada espectador con su mirada, a alguno lo abraza y hasta besa a una joven, tras anunciarse que va a ser proclamado rey en su Corinto natal. Como es su costumbre, el director británico representa sin apenas cambios el texto original, para que Sófocles nos hable al oído.

Sin embargo, encarnadas en los admirables actores rumanos del Teatrul National Marin Sorescu, de Craiova, las palabras de hace 2.450 años parecen de ahora y quienes las pronuncian se asemejan a ciertos cargos públicos actuales: sus ambiciones y sus temores nos resultan familiares. También es reconocible su impiedad con el adversario. Obran todos bajo el influjo de urgencias transmitidas admirablemente por sus intérpretes en sus cara a cara con el público, que les abre un pasillo, les sigue, se codea con ellos o bien les divisa desde el estradillo dispuesto por el escenógrafo: Nick Ormerod ha dejado el escenario vacío, salvo por un quirófano, una mesa palaciega y un catafalco que aparecen ocasionalmente.

Mihail conduce la acción con un empuje formidable: su Edipo es un eje de conexión horizontal entre elenco y público, en contrapunto con el rayo fulminante que viene a ser la Yocasta de Ramona Drăgulescu. En esta versión fidedigna, cada actor interpreta a un personaje exclusivamente: son 23. Nadie dobla papeles, al contrario que en las producciones españolas, con elencos precarios: el Teatro Marin Sorescu tiene 35 actores en plantilla y 33 títulos en repertorio, algo inimaginable en España. Es una herencia que los teatros de Europa del Este conservan del antiguo régimen.” – **Javier Vallejo, El País, 19 Enero, 2024**

Foto: **Albert DOBRIN**
Cristian FLORIGANȚĂ

www.dvlogistica.com

643 063 263

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA

ȘI RETUR

SAT

COMUNĂ

ORAȘ

Tel. Spania

(0034) 643 063 263

(0034) 642 882 812

(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com

facebook.com/dvlogistica

www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632

(004) 0778 354 838